

3 ΜΑΪΟΥ 2024
Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ
ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

καθ' ἣν ἐπιτελοῦμεν ἀνάμνησιν
τῶν ἁγίων καὶ σωτηρίων παθῶν
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

(Τελεῖται τῇ Μ. Πέμπτῃ ἑσπέρας).

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ
πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν
καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον
ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (12άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τοὺς ἐξῆς ψαλμοὺς (ᾧ ἀναγινωσκομένων ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ διὰ κατζίου).

Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ' (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἔστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εύρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντα τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς εἰς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ τὰ τροπάρια·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολιτεύμα.

Δόξα.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ

πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμιῶν. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Ὁ ἀναγνώστης· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν Ἑξάψαλμον.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθρου ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξεληθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Κυρίου.

Ὁ ἀναγνώστης·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ φόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ

κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμωσαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγεῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες

άλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιληλησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου

προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἄετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ

ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν

τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δίς)

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

**Καὶ τὰ ἐξῆς μετὰ μετανοιῶν γ',
ἧτοι κεφαλοκλισιῶν καὶ σταυρῶν.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (τρὶς)

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ ἱερεὺς ἀσπασάμενος τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ἱερόν.

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ ἑξαψάλμου, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ἐπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἀγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ ΚΑΙ ΤΡΟΠΑΡΙΑ

Καὶ ψάλλομεν τὸ Ἀλληλούϊα εἰς ἦχον πλ. δ' τετράκις ἀνὰ τρεῖς μεθ' ἕκαστον τῶν ἐπομένων στίχων· ἄρχεται δὲ ὁ α' χορός.

Ἦχος πλ. δ' Νη

Ἐκ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς Σε ο

Θε ος ο τι φως τα προ σαγ μα τα Σου ε πι ι

ι ι τη η η ης γης

Δι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου ντες

ε πι ι ι ι τη η η ης γης

Α α α α α λλη η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η λ ς ς

Nη
⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘

⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘

⌘ ⌘ χι ⌘ ⌘ Πα ⌘ ⌘ M ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘

⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘

⌘ ⌘ α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α Nη Δ A λλη λ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘

⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α Πα M α α α α α α α α α α

α α α α α Nη λλη η η η η λ⌘ ⌘ ⌘ ⌘

⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘

⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ α α α α α α α α α α

* Ἐτέρα ἐξήγησις: Nη
⌘ ⌘ α α α α α α α λ λη η η

λ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘

Σύντομον.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Στίχος α'. ^χ Εκ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς

Σε ο Θε ος δι ο τι φως τα προ σταγ μα τα ΣϞ

ε πι τη ης γης

α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Στίχος δ'. **χ** Προσθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προσθες

αυ τοις κα κα τοις εν δο ο ο ξοις τη ης γης

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Και τὸ παρὸν τροπάριον. (τρὶς)

Ἦχος **πδ** Γα ρ

O^M τε ε ε ε οι οι οι οι οι ε εν

δο ο ξοι Μα α α α α θη η η η μα

α θη η ται αι αι αι αι αι αι αι αι εν τω ω

^{Δι} ω ω νι ι πτη η η η η η η η η ρι ι

^M ι ι ι ^{Nη} τδ ^{Δι} δει ει ει ει ει ει ει ει πνϛ ϛ ϛ

^M ε ε ε ε φω ω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι

ζο ον το το τε ε Ι ι ου ου ου ου

δα α α α α ας ο ο ο δυ υ υ υ

σε ε ε ο δυ σε ε βης φι λα α α αρ γυ

νη υ υ ρι ι ι ι α α α α νο ση η

η η η η η η σα α ας ε ε σκο ο ο τι

ι ι ζε Ε σκο τι ι ζε ε το και α νο μοι

οι οισ κρι ι ται αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αις σε τον δι ι ι ι ι και

ο ον κρι τη η η η ην πα α ρα α δι ι δω

πα ρα δι ι δω ω σι βλε πε ε ε χρη η

μα α α α α τω ω ω ω ω ω ων ε ε

ε ε ε ρα α ε ε ρα α στα τον

δι ι ι ι α α τα α α α αυ τα α αγ

χο ο ο ο ο νη η η η χρη η η σα α α

με ε ε ε ε νον φευ γε ε ε α α

κο ο ο ο ο ρε ε ε ε ε ε ε στο ο

ο ο ον ψυ υ υ υ υ υ χην την Δι ι
 ι ι δα α σκα α α λω ω τοι α α α
 α αυ τα α το ολ μη η σα α τολ μη η σα α
 σα α α αν ο πε ε ρι παν τα α α ας α α α
 α α α γα α θο ο ο ος Κυ ρι ι ε ε δο
 ο ξα α α α σοι οι οι οι

Τὸ τέλος οὔτω.

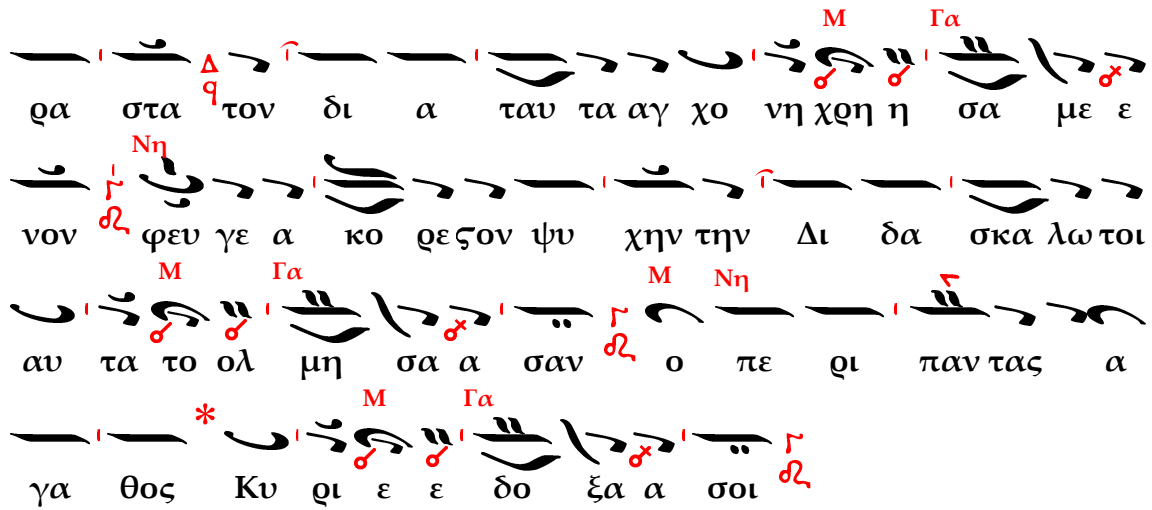
Δ

Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε δο ο ο ο ο ξα α α α α α α
 σοι οι οι οι οι οι οι

Τὸ σύντομον.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Ο τε οι εν δο ξοι Μα θη ται εν τω νι πτη
 ρι τσ δει πνσ ε φω ω τι ζο ον το το τε Ι ου δας
 ο δυ σε βης φι λαρ γυ ρι α νο ση σας ε σκο ο τι
 ζε ε το και α νο ο μοις κρι ταις σε τον δι και
 ον κρι την πα ρα α δι δω ω σι βλε πε χρη μα των ε

Τὸ τέλος

Καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκειται ὑπὸ τοῦ ἱερέως τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Διαθήκης.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Α΄

(Ἰω. ιγ' 31 - ιη' 1).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. Εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι. Ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγώ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἔλθειν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.

Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ

ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι. Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; Τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις! Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς.

Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου πολλαὶ μοναὶ εἰσιν· εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν. Πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγὼ, καὶ ὑμεῖς ᾗτε. Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναί; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. Εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκειτε ἂν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν καὶ ἐωράκατε αὐτόν.

Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; Ὁ ἐωρακώς ἐμὲ ἐώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα; Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; Τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοί μένων αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Πιστεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετέ μοι. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κάκεινος ποιήσῃ, καὶ μείζονα τούτων ποιήσῃ, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι, καὶ ὅτι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ. Ἐὰν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.

Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε, καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί κάγω ἐν ὑμῖν. Ὁ ἔχων τὰς ἐντολὰς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.

Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης· Κύριε, καὶ τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. Ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμός, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός.

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων· ὁ δὲ παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν. Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά μηδὲ δειλιάτω. Ἦκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μου ἔστι· καὶ νῦν εἶρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε. Οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτω ποιῶ. Ἐγείρεσθε ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

Ἐγὼ εἶμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργὸς ἔστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἦδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. Μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγὼ εἶμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐὰν μὴ τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε, καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί. Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, καὶ ἐγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ πατρός μου τετήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ.

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. Ὑμεῖς

φίλοι μου ἔστε, ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δούλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἶρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν. Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη, ἵνα ὅ,τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῶ ὑμῖν. Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δούλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι «ἐμίσησάν με δωρεάν». Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἔστε.

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγωγούς ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ. Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην. Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με ποῦ ὑπάγεις! Ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. Ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως. Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται.

Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βασιτάζειν ἄρτι. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὀδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήφεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ ἐμὰ ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήφεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· τί ἐστι τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν, μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα; Ἔλεγον οὖν· τοῦτο τί ἐστιν ὃ λέγει τὸ μικρὸν; οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ. Ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον, μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηγήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδὲν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν. Ἔως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη.

Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελωῦ ὑμῖν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ πατήρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον. Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα.

Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἴδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. Νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρεῖαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ. Ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε· ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ ἐμὲ μόνον ἀφήτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατήρ μετ' ἐμοῦ ἐστι. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε. Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήθυσθαι ἡ ὥρα· Δόξασόν σου τὸν Υἱόν, ἵνα καὶ ὁ Υἱός σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανερώσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ᾗσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ ἐστὶν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσι, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστὶ καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς. Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶ, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμὶ. Ἀγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστι. Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ γὰρ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον· καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἐμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὧσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες ἐν ὧσι, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὧσι, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμεν, ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὧσι τετελειωμένοι εἰς ἓν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας. Πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κακεῖνοι ὧσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου.

ταις με ρι ιμναι αι αι αις του βι ι ι ου ου συμ πνι
 γω ω ω με εν ως ο Ι ι ι ου ου ου ου δας
 αλλ εν τοις τα μει οις η η μων κρα α α
 ξω ω ω μεν Πα α α τε ερ η η η
 μων ο εν τοις ου ρα α νοι οις α πο του
 πο νη ρου ου ρυ υ υ υ υ σαι αι η η η
 μας

Δόξα, Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος Νη.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας
 των αι ω νων α μην

Π αρ θε νος ε ε τε κες α πει ρο γα με και Παρ
 θε νος ε μει νας μη τηρ α νυμφευτε Θε ο το

κε Μα ρι ι α Χρι στο ο ον τον Θε ον ημων ι κε τευ
 ε σω θη η ναι η μας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος Πά. γ

Ε^{Πα} δρα με ε λε γω ω ω ν ο ο ο Ι ι ου ου
δας^{Δι} τοις πα α ρα α νο ο μοις γρα αμ μα τε ε ε ευ
σι^{Δι} τι μοι οι θε λε ε ε τε ε δου ου ου ναι^{Δι}
κα^{Δι} γω ω ω ω υ υ υ υ μιν πα ρα δω ω σω
α α α αυ τον εν με σω δε ε τω ω ω ν συ υ
υμφω νου ου ουντων αυ το ος ει ει στη κει ει εις
α α α ο ρα α α τως ο ο συμ φω ω νου
ου με ε ε ε νος^{Δι} καρ δι ο γνω ω ω στα φει εισαι
τω ω ν ψυ χω ω ω ν η η η η μων^{Πα}

Ε^{Δι} ν ε λε ε ε ε ε ει τον θε ον
θε ε ρα πε ε ε ευ σω ω ω ω μεν^{Πα} ω σπερ Μα
ρι ι ι α α ε πι ι του δει ει ει πνου και
μη η κτη η σω ω με ε ε θα φι λα ρ γυ ρι
ι αν ω ως ο ο ο Ι ι ου ου ου δα ας ι ι
να α πα αν το ο τε^{Δι} με τα χρι στου ου του θε

ου ου ε σω ω ω με ε ε ε θα

Χ^{Κε} Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι

Χ^{Κε} Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοκίον. Χ

Ο^{Κε} ν ε τε κες Παρ θε νε α νε ερ μη νευ τως δι

α παν το ος ως φι λανθρωπον μη δι α λι πης δυ

σω που ου ου σα ι να κιν δυ νων σω ση τους εις

σε κα τα φε ευ γον τα ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος Δι. Χ

Δ^ο ι α Λα ζα ρου την ε γερ σι ιν Κυ υ

ρι ι ι ε το Ω σαν να σοι οι ε κρα α α αυ

γα α α α ζον παι δεσ των Ε βραι αι αι αι ων φι

ι λα α αν θρω ω ω πε ο δε πα ρα α

νο μο ο ος Ι ου ου δας ουκ η βου ου λη η

θη σου νι ε ε ε ε ναι

Εν τω δειπνω σου Χριστε ο Θε ε ος τοις μα

θηταις σου ου προ ε ε ε ε λε ε ε ε γες

εις εξ υ μω ω ωων πα ρα α δω ω ω σειει ει ει

με ο δε πα ρα α νο μο ο ος Ι ου ου

δας ουκ η βου ου λη η θη σου νι ε ε ε ε

ναι

Ιω αν νη ε ρω τησαν τι ι Κυ υ ρι

ι ι ε ο πα ρα δι δου ους σε τι ι ι ις

ε ε ε ε στι του ουτον δι α του α α αρ του

υ υ πε ε ε δειει ει ει ξας ο δε πα ρα α

νο μο ο ος Ι ου ου δας ουκ η βου λη η

θη σου νι ε ε ε ε ναι

Εις τρι ακοντα αρ γυ ρι α α Κυ υ ρι

ι ι ε και εις φι λη μα δο ο ο ο

λι ι ι ι ον ε ε ζη η τουν Ι ου δαι αι οι οι

α πο ο κτει ει ει ναι αι αι αι σε ο δε πα

ρα α νο μο ο ος Ι ου ου δας ουκ η βου ου

λη η θη συ νι ε ε ε ε ναι

Εν τω νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ε ος τοις

μα θη ταις σου ου προ ε ε ε ε τρε ε ε ε πες

ου τω ποι ει ει τε ε ω σπε ερ ι ι ι δε ε ε

ε τε ο δε πα ρα νο ο ο μο ο ος Ι

ου ου δας ουκ η βου ου λη η θη συ νι

ε ε ε ε ναι

Γρη γο ρει τε και προ σευ χε ε σθε ι ι να μη

πει ει ει ρα σθη η τε τοις μα θη ταις σου ο Θε

ο ο ο ος η μω ων ε ε ε λε ε ε ε γες

ο δε πα ρα νο ο ο μο ο ος Ι ου ου δας

ουκ η βουου λη η θη συ νι ε ε ε ε ναι

Θεοτοκίον. χ

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω ναστωναι

ω νων α μην

Δ ι α σω σον α πο κιν δυ νων τους δου ου λους σου

Θε ο το κε ο τι παντες με τα Θε ον εις σε ε κα

τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει ει χος και προ στα σι

αν

Κάθισμα. Ἦχος $\alpha\psi\mu$ Γα. χ

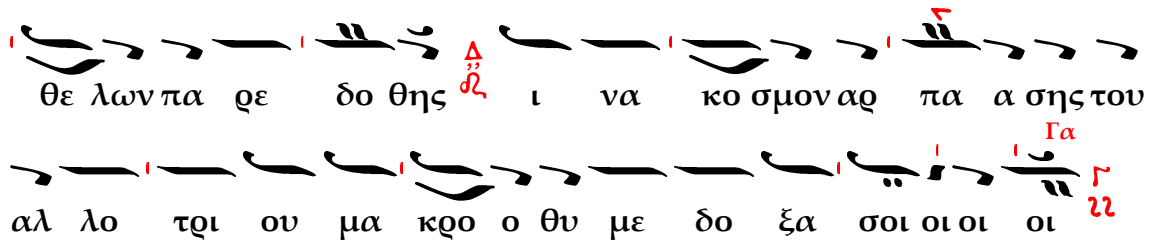
Ε ν τω δει ει πνω τους μα θη τα ας δια τρε

φων και την σκη η ψιν της προ δο σι ι ας γι νω ω

σκων εν αυ τω τον Ι ου ου δαν δι η λεγ ξας

α δι ορθω τον μεν του τον ε πι στα με νος γνω

ρι ι σαι δε πα α σι βου λο με νος ο τι

* * *

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Β΄

(Ἰω. ιη' 1-28).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Ἦδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὄπλων. Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν, ἐξεληθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι. Εἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν μετ' αὐτῶν. Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπεσον χαμαί. Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι. Εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν· ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν, ὅτι οὐς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα.

Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἴλκυσεν αὐτήν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δούλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πῖω αὐτό;

Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτόν, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλευσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρει ἓνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

Ἦκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής. Ὁ δὲ μαθητής ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῆς θύρας ἔξω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητής ὁ ἄλλος, ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον. Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος· Οὐκ εἰμί. Εἰστήκεισαν δὲ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποικηκότες, ὅτι ψυχὸς ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος.

Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδασχῆς αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. Τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι οἶδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκῶς ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ εἰπών· Οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεῖ; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; Ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα.

Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος. Εἶπον οὖν αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἦρνήσατο οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· οὐκ εἰμί. Λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενῆς ὢν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον· οὐκ ἐγὼ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ; Πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐ· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.

Ὁ ἀ' χορὸς· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἄρχεται ὁ β' χορὸς τῆς β' τριάδος τῶν ἀντιφώνων.

Ἀντίφωνον Δ'. Ἦχος Πά. $\overline{\chi}$

Σ ^{Πα} η με ε ρον ο Ι ου δας κα τα λιμ πα α

νει το ον δι ^{Κε}δα α α σκα α α λον ^{Πα} και πα ρα
 λαμ βα α νει το ον δι ι α α α α α βο ο ο ο
 λον ^{Πα} τυ φλουται τω πα θει της φι λα αρ γυ ρι ι
 ι ι ι ας ^{Κε} εκ πι πτει ει του φω ω το ο ος
 ο ο ε σκο ο τι σμεε ε ε νος ^{Πα} πως γαρ η δυ υ
 να το βλε ε ε ε ε πειν ^{Κε} ο τον φω στη ρα πω ω
 λη η σας τρι α α α κο ον τα Α αρ γυ
 ρι ι ι ι ων ^{Πα} αλλ η η μιν α α νε τει ει λεν ο
 πα θων υ πε ερ του κο ο ο ο ο σμου ^{Κε} προς
 ο ον βο η η η η σω ω ω ω μεν ^{Πα} ο πα
 θων και συμπα α θων αν θρω ω ποις ^{Κε} δο ο ξα σοι ^Δ

Ἦχος Πάφ

^{Πα} Σ η με ε ρον ο Ι ι ου δας πα ρα ποι ει ται
 θε ε ο σε ε ε βειει ει ει αν ^{Κε} και αλ λο τρι
 ου ου ται του ου χα α ρι ι ι ι ι σμα α α
 τος ^{Κε} υ παρ χων μα θη η τη η ης ^Μ γι ι

Κε
νε ται προ δο ο ο ο της Πα εν η θει ει φι λι ι

κω ω ω δο ο λον υ υ πο κρου υ υ πτει και

προ τι ι μα α ται α α φρο ο ο νωσ της του Δε

σπο ο του α γα α α α α πης

δου λευ ει νφι λα αρ γυ υ ρι ι αν

ἢ ἄλλως: τρι α κοντα αρ γυ ρι ι α

ο δη γο ος γε ε νο με ε νος συ νε ε δρι ι ου

πα α ρα νο ο ο ο μου η μεις δε ε χοντες σω

τη ρι α αν τον Χρι ι στον αυ τον δο ξα α σω μεν

Ἦχος Πα.

Την φι λα δελ φι αν κτη σω με ε θα ως εν Χρι

στω ω ω α α δε ελ φοι και μη το α

συμ πα α θε ε ες προς του ους πλη σι ι ι

ο ον η η η μων ι να μη ως ο δου ου ου λος

κα τα α κρι θω ω ω ω ω μεν ο α νε ε

ε ε λε ε η η η μων δι α α α α τα

α δη νά α α ρι ι ι α α ^{Πα} και ως ο Ι ου δας
με τα με ε λη η θε εν τες μη δεν ω
ω φε λη η η η σω ω ω ω μεν

Θεοτοκίον. χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Δ ε δο ξα σμε να πε ρι σου ου ε λα λη θη παν
τα χου ο τι ε κυ η σασσαρ κι τον των ο λων
ποι η την θε ο το κε Μα ρι α πα νυ μνη τε
και α πει ρο ο γα α με

Ἀντίφωνον Ε΄. Ἦχος Πά. χ

Ο μα θη της του ου ου δι ι ι δα α σκα
α α λου σου νε φω ω νει τη ην τι ι ι ι μην

και τρι α ακον τα α Α α αργυ υ ρι ι ι

οις ^Δπε πρα κε ε ε τον Κυ υ ρι ι ι ι ον

φι λη μα α α τι ι ι δο λι ι ι ω ^Φπα

ρα δους α αυ τον τοις α νο ο ο ο ο μοις εις

θα α α να α α τον ^Φ

^{Πα} Σ η με ε ρον ε λε γεν ^Δο ^Φκτι στης ου

ου ρα ^Φνου ου ου ου και αι αι αι γης ^{Πα} τοις ε αυ του

ου μα θη η η η ταις ηγ γι ι ι κε ε εν η η

ω ω ω ρα ^Δκαι ε φθα σεν Ι ου ου δα ας ο ο

πα ρα α δι δου ου ους με ^{Κε} μη τις με ε α αρ

νη η ση η η ται αι βλε πω ω ω ν με Ε εν τω

ω Στα α α αυ ρω ^{Πα} εν με σω δυ υ ο λη η η η

στων ^Φπα σχω γαρ ως αν θρω πος ^Δκαι ^Φσω ζω ω

ως φι λα α α αν θρω ω ω ω πος ^{Πα} τους εις ε

με ε πι στε ε ευ ο ο ο ο ν τας ^Φ

Θεοτοκίον. χ

Δ^{Κε} ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι χ

Κ^{Κε} αι νυν και α ει και εις τας αι ω ναστων αι

ω νων α μην

Η^{Κε} αρ ρη τως επ ε σχατων συ υλ λα βου σα

και τε κου ου ου σα τον κτιστην τον ι δι ον Παρ

θε νε σω ζετους σε ε με γα λυ υ νον τα ας

Ἀντίφωνον ΣΤ'. Ἦχος Γα. χ

ὄχι αὐτὰ ἀλλὰ τὰ ἐπόμενα σύντομα

Σ^{Νη} η μερον γρη η η η γο ο ρει ει ο ο Ι

Μ ου ου ου δας πα ρα δου ου ου ναι αι τον Κυ

Μ ρι ο ον το ον προ των αι ω ω ω νων **Νη** Σω ω

τη η ρα α του κο ο ο σμου τον εκ πεν τε

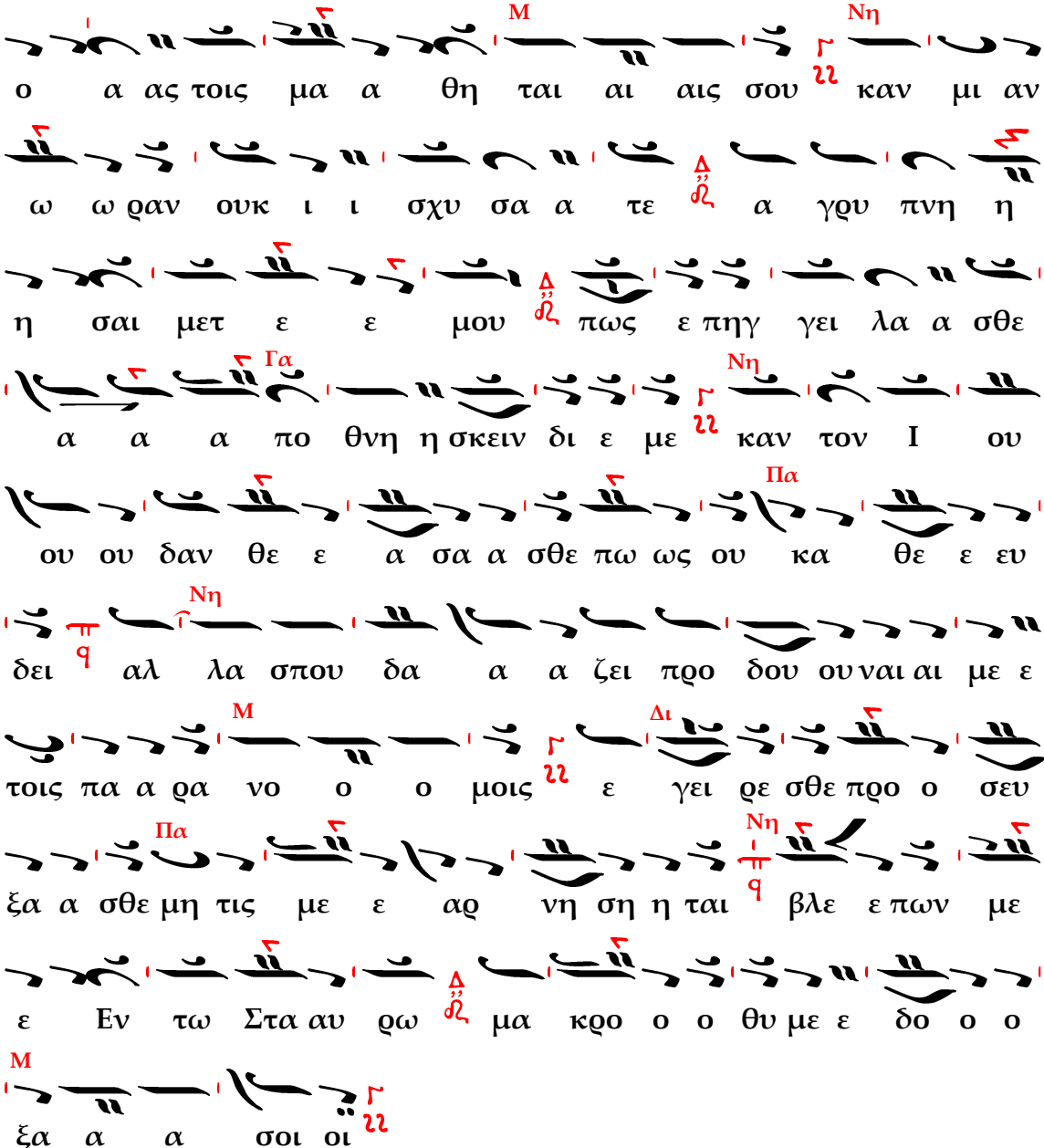
α α αρ των χο ορ τα α σα αν τα πλη η η θη

Νη ση με ρον ο ο α νο ο μος αρ νει ται τον Δι

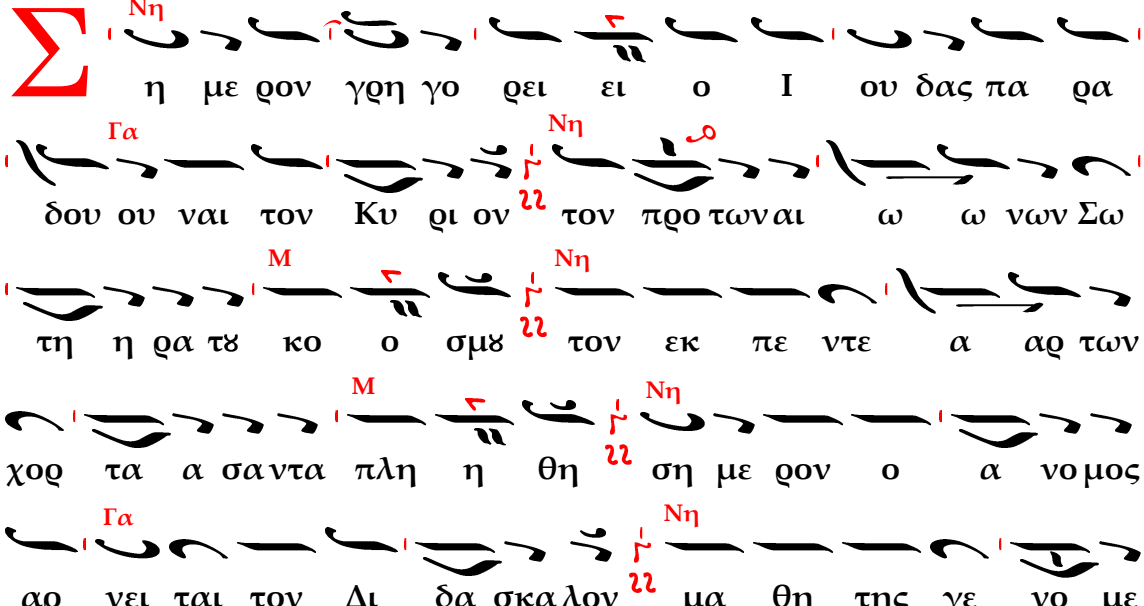
Μ Δι Γα
δα σκα λον 22 μα θη της γε ε νο με ε νος Δε σπο ο ο
Πα
τη ην πα ρε δω κεν 22 αρ γυ ρι ω πε πρα α κε 9
Nη M
τον μαν να χορ τα α σαν τα το ον α α αν θρω ω ω
πον 22

Nη Δι Α
η με ρον τω Σταυ ρω προ ο ση λω ω σαν 22 Ι
Γα Nη
ου δαι αι αι αι οι οι τον Κυ ρι ο ον 22 το ον δι
M
α τε μο ο ον τα τη ην θα α λα ασ σαν ρα α
Nη
α βδω 22 και αι δι α α γα γο ο ον τα Α αυ του
M Δι
ους εν ε ρη η η μω 22 ση με ρον τη λο ο ογ χη
Γα Δι
την πλευ ραν αυ του ου ε κεντη σαν 22 του πλη γας μα
Πα
α στι ξα αν τος υ περ αυ τω ων την Αι γυ υ πτον 9
M Δι Nη
και χο λην ε ε πο τι ι σαν τον μα αν να τρο φη ην
Γα
αυ τοις ομ βρη η η η η η σα α α αν τα 22

Nη
Κ υ ρι ε Ε πι το πα α θος το ε ε κου σι ι
Γα Nη
ο ον πα ρα α γε νο με νο ος 22 ε βο ο ο

 ο α ας τοις μα α θη ται αι αις σου καν μι αν
 ω ω ραν ουκ ι ι σχυ σα α τε α γρου πνη η
 η σαι μετ ε ε μου πως επηγ γει λα α σθε
 α α α πο θνη η σκειν δι ε με καν τον Ι ου
 ου ου δαν θε ε α σα α σθε πω ως ου κα θε ε ευ
 δει αλ λα σπου δα α α ζει προ δου ουναι αι με ε
 τοις πα α ρα νο ο ο μοις ε γει ρε σθε προ ο σευ
 ξα α σθε μη τις με ε αρ νη ση η ται βλε ε πων με
 ε Εν τω Στα αυ ρω μα κρο ο ο θυ με ε δο ο ο
 ξα α α σοι οι

Ἔτερα σύντομα νεώτερα ὡς ψάλλονται συνήθως.

 η με ρον γρη γο ρει ει ο Ι ου δας πα ρα
 δου ου ναι τον Κυ ρι ον τον προ των αι ω ω νων Σω
 τη η ρα τσ κο ο σμχ τον εκ πε ντε α αρ των
 χορ τα α σαντα πλη η θη ση με ρον ο α νομος
 αρ νει ται τον Δι δα σκα λον μα θη της γε νο με

Πα
νος Δε σποτην πα ρε δωκεν Νη αρ γυ ρι ω πεπρα α

Γα
κε τον μαν να χορ τα σαντα τον α αν θρωω πον

Νη
Σ η η με ρον τω σταυ ρω προ ση λωσαν Ι ου

Γα
δαι αι οι τον Κυ ρι ον τον δι α τε μο ντατην

θα λασ σαν ραβ δω και δι α γα γο ον τα Αυ τς

Μ Νη
ς εν ε ρη η μω ση με ρον τη λο ογ χη την πλευ

Γα Νη
ραν Αυ τς ε κεν τη σαν τς πλη γαις μα στι ξαντος

Πα Νη
υ περ αυ των την Αιγυπτον και χο λην ε πο τι

Γα
σαντον μα αν να τρο φην αυ τοις ομ βρη η σα α ντα

Νη
Κ υ ρι ε ε πι το πα θος το ε κου σι ον πα

Μ
ρα γε νο μενος ε βο ο ασ τοις μα θη ται αις

Νη
σου καν μι αν ω ραν εκ ι σχυ σα τε α γου πνη σαι

Γα
μετ ε μου πως ε πη γγει λα τε α πο θνησ κειν δι ε

Νη Πα
με καν τον Ι ου δαν θε α σα σθε πως ου κα θε

Νη
ευ δει αλ λα σπς δα ζει προ δου ναι με τοις πα ρα

Μ Νη
νο ο μοις ε γει ρε σθε προ σευ ξασθε μη τις με αρ

νη σηται ^Δ βλε πων με εν τω σταυ ρω ^Δ μα κρο ο
θυ με δο ο ξα α σοι ^Γ

Θεοτοκίον. ^Γ

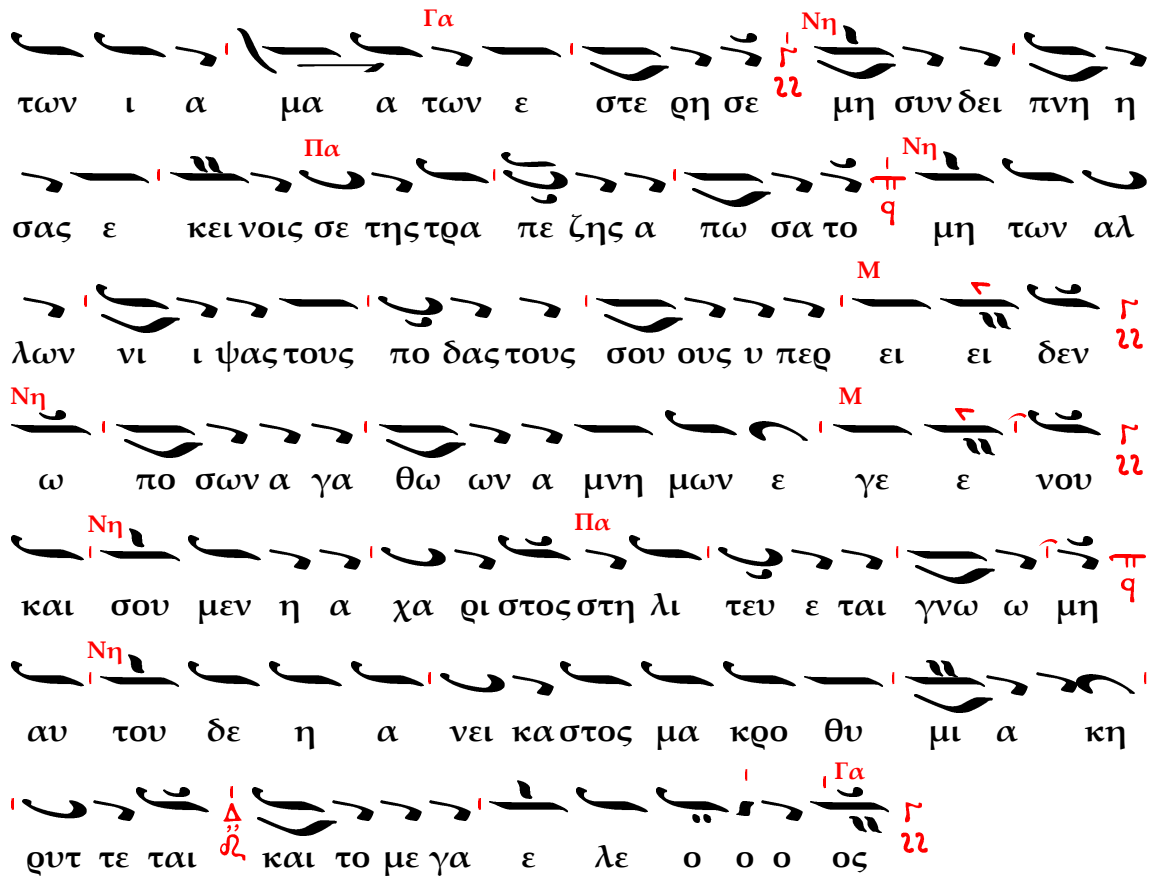
^Γ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι ^Γ

^Γ Κ αι νυν και α ει ^Δ και εις τας αι ^Γ ω νας των
αι ω νων α μην ^Γ

^{Νη} Χ αι ρε Θε ο το ο κε η τον α χω ρη τον εν
ου ρα νοις ^Δ χω ρη σα σα εν μη τρα σου ^{Νη} και ρε Παρ
θε ε νε των προ φη των το κη ρυ γμα ^Π δι η ης η
μιν ε λαμ ψεν ο Εμ μα νου ηλ ^Δ και ρε μη η τηρ
Χρι στου του Θε ου ^Γ

Κάθισμα. Ἦχος ^Γ Γα. ^Γ

^{Νη} Π οι ος σε τρο ο πος Ι ου ου δα προ δο την
του Σω τη η ρος ειρ γα σα το ^{Νη} μη του χο ρου ου σε
των α πο στολων ε χω ρι σε ^Π μη του χα ρι σματος

* * *

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Γ'

(Ματθ. κς' 57-75).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἕσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος.

Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως θανατώσωσιν αὐτόν, καὶ οὐχ εὔρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὔρον. Ὑστερον δὲ προσελθόντες δύο

ψευδομάρτυρες εἶπον· Οὗτος ἔφη, δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν. Καὶ ἀναστάς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνη; Τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων ὅτι ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρειαν ἔχομεν μαρτύρων; Ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ· τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· Ἐνοχος θανάτου ἐστί. Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐρράπισαν λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν Χριστέ, τίς ἐστὶν ὁ παίσας σε; Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντων λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. Ἐξελθόντα δὲ αὐτόν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτόν ἄλλη καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐκεῖ καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὄρκου ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. Τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνῆση με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς.

Ὁ β' χορός· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Καὶ ἄρχεται ὁ α' χορὸς τῆς γ' τριάδος τῶν ἀντιφώνων.

Ἀντίφωνον Ζ'. Ἦχος πδ' Νη. χ

Τ^{Νη} οἰς συλ λα βου σι σε ε πα α ρα νο ο ο μοις Δ^{πδ'}
Α^{Νη} νε χο ο με νο ος ου ου τως ε βο ας Κυ υ
 υ υ ρι ι ι ι ε δ^{πδ'} ει ει και ε πα α τα ξα α

^{Nη}
 τε τον ποι οι με ε ε να και δι ε σκορ πι σα α
 τε τα δω δε κα προ βα α τα α τους μα θη η η
 τα α α ασ μου η δυ να μην πλει ει ει ους
 η δω δε ε κα λε ε ε γε ε ω ω ω νας
 πα ρα α στη η η σαι α α αγ γε ε ε ε λων
 αλ λα α μα α κρο θυ υ μω ι ι να πλη ρω ω
 θη α ε δη λω σα υ υ μιν δι ι ι α α των
 προ φη η η τω ω ω ω ν μου α δη η λα α και αι
 κρυφι α Κυ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

^{Πα} ^{Nη}
T ρι τον αρ νη σα με νος ο ο Πε ε ε τρος
 ευ θε ε ως το ρη η θε εν αυ τω συ υ υ
 νη η η η κεν αλ λα προ ση η η η γα γε
 ε ε σοι δα α κρυ α με ε ε ε τα α νοι
 οι οι ασ ο Θε ο ος ι ι λα σθη η τι ι ι μοι
 και σω ω ω ω σο ο ο ον με

Θεοτοκίον. ^χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δ και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ

Κ αι νυν και α ει ^Δ και εις τες αι ω ναςτων ^χ

αι ω νων α μην ^ν

Ω ^{νη} ς πυ υ λην σω τη ρι ον και πα ρα δει σον τερ

πνον ^ν και φω τος α α ι δι ι ι ου νε φε ε λην υ

πα ρχου σαν την α γι αν Πα ρ θε νον ^Δ υ μνη η

σω μεν α παντες λε γοντες το Χαι αι ρε αυ τη ^ν

Ἀντίφωνον Η'. Ἦχος ^θ Δι. ^χ

Ε ^{Δι} ι πα τε πα ρα α α α α νο ο ο ο μοι ^Δ

τι η κου σα α α τε πα ρα του Σω τη η η ρος

η η μων ^Δ ου νο ο ο ο μον ε ε ξε ε ε

θε ε ε ε το ^{νη} και των προ φη τω ων τα α α δι δα

α γ μα α α τα ^{Δι} πως ου ουν ε λο ο γι σα α

σθε ^Δ Πι λα τω πα α α ρα α α δου ου ου

ναί ^Δ τον εκ Θε ου ου Θε ε ε ον Λο ο γον ^Δ και
Λυ τρω την τω ων ψυ χω ω ων η η η η
μων ^Δ

^Δ Σ ταυ ρω θη η τω ε ε ε ε κρα α α α ζον ^Δ
οι των σων χα ρι ι σμα α των α ει ε ε εν
του υ φω ω ων τες ^θ και κα κου ουρ γο ον α α
αντ ε ε ευ ερ γε ε του ^Δ η του ου ου ου ουν
το ο λα α α βειν ^Δ οι των δι και αι ω ων φο
ο νε ε ευ ται ^θ ε σι ω ω πα ας δε Χρι ι
στε ^Δ φε ρων αυ τω ω ω ων την προ ο πε ε ε
τει ει ει αν ^θ πα θειν θε ε ε λων και σω ω
ω σαι αι ^ν η μα α α α ας ως φι λα α
αν θρω ω ω ω πος ^Δ

Θεοτοκίον. ^χ

^Δ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^Δ

Κ^{Δι} αι νυν και α ει και εις τας αι ω ναστωναι

ω νων α μην

Ο^{Δι} τι ουκ ε εχομεν παρ ρη σι αν δι α τα

πολ λα η μων α μαρ τη μα τα συ τον εκ σου γε εν νη

θεν τα δυ σω πη σον θε ο το ο κε Παρ θε νε πολ

λα γαρ ι σχυ ει δε η σις μη τρος προς ευ με νει αν

Δε σποτου μη πα ρι ι δης α μαρ τω λων ι κε σι ι ας

η παν σε μνος ο τι ε λε η η μων ε στι και

σω ζειν δυ να με νος ο και πα θειν υ περ η μων κα τα

δε ξα μενος

Ἀντίφωνον Θ'. Ἦχος ἰβ' Γα.

ὄχι αὐτὰ ἀλλὰ τὰ ἐπόμενα σύντομα

Ε^{Γα} στη σαν τα τρι α κο ον τα αρ γυ υ υ

ρι α την τι μη η η ην του ου ου τε τι

ι μη με ε ε ε νου ου ον ε τι μη η η

σαν το ο α πο υι υι ω ω ων Ι ι σρα α η ηλ

Γα ♀ γαρη γορει τε και προ σευ χε εσθε ι να α μη ει σε ελθη τε ει εις πει ει ει ρα α α α σμο ον το
 Νη με εν πνευ μα α προ θυ υ μο ον η η δε ε σα αρξ α σθε
 Γα νη ης δι α του το γαρη η η γο ρει τε
Ε δω καν ει εις το βρω μα μου ου χο ο ο
 λη ην και εις την δι ψα αν μου ε ε ε ε πο ο
 ο τι ι σα α με ο ο ο ο ξο ος σου υ δε ε
 Κυ ρι ε α α να στη σο ο ο ον με και αι αν
 τα πο δω ω ω ω σω α αυ τοις

Ἄτερα σύντομα νεώτερα ὡς ψάλλονται συνήθως.

Ε ε στησαν τα τρι α κοντα αρ γυ ρι α
 την τι μην τ ε τε τι μη με ε ν ον ε τι μη
 σα ντο α πο υι ω ω ν Ισ ρα η λ γαρη γο ρει τε και
 προ σευ χε σθε ι να μη ει σε λθη τε εις πει ρα
 σμον το μεν πνευ μα προ θυ μον η δε σα αρξ α σθε

νης ^{Γα} δι α του το γρη η γο ρει τε ^Γ

Ε ^{Γα} ε δω καν εις το βρω μα μχ χο λην ^Δ και εις

^{Πα} την δι ψανμ ε πο τι σαν με ο ^{Γα} ο ξος ^Γ συ δε Κυ ρι ε

α να στη σον με ^Γ και α ντα πο δω ω σω αυ τοις ^Γ

Θεοτοκίον. ^Χ

Δ ^{Γα} ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Γ

Κ ^{Γα} αι νυν και α ει ^{Πα} και εις τας αι ^Γ ω ναστων

αι αι ω νων α μην ^Γ

Ο ^{Γα} ι εξ ε θνων υ μνου ου μεν σε Θε ο το κε

α γνη ^{Πα} ο τι Χριστον τον Θε ο ον ημων ε τε ε κες ^Γ

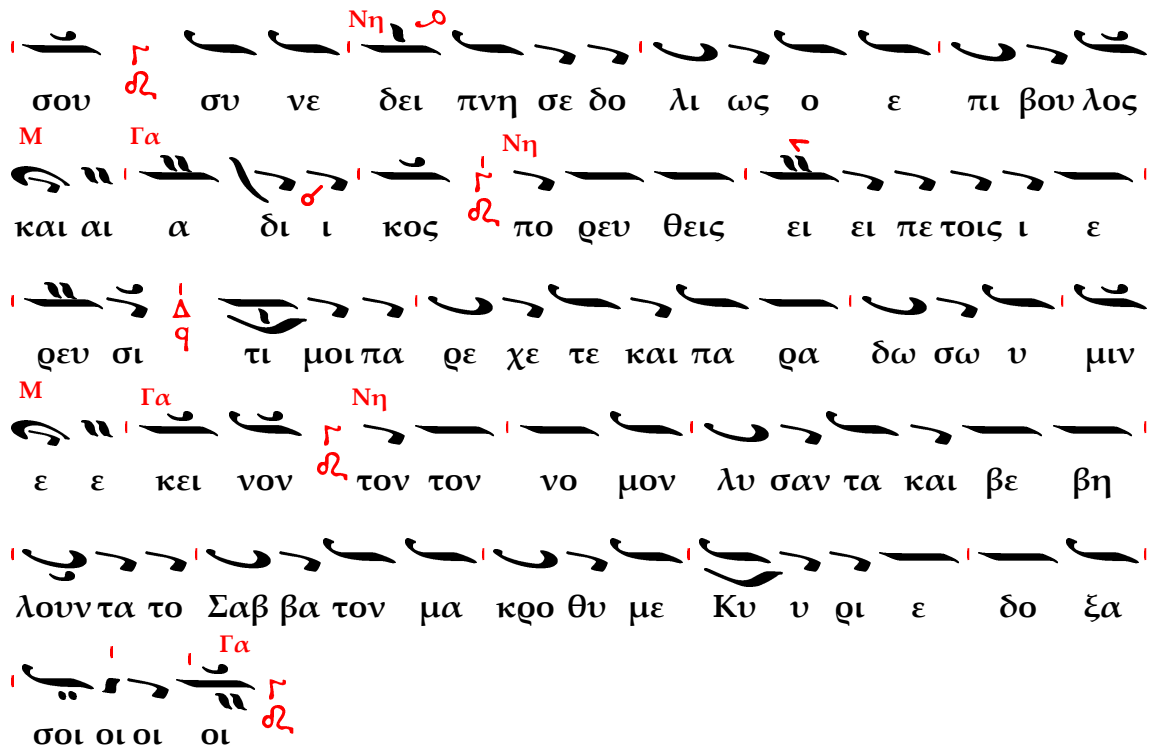
^{Γα} τον εκ της κα τα ρας τους αν θρω πους ^Γ δι α σου ε

λευ θε ρω ω σα αν τας ^Γ

Κάθισμα. Ἦχος ^{Πδ} Γα.

Ω ^{Γα} πως Ι ου δας ο πο τε ε σου ου μα θη η ^Μ

της ^{Νη} την προ δο σι αν ε με λε τα α κα τα α ^Μ ^{Γα}

* * *

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Δ΄

(Ἰω. ιη΄ 28 - ιθ΄ 16).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄγουσι τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐ· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.

Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἡμελλεν ἀποθνήσκειν.

Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἄφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ; Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγώ· Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς. Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Τί ἐστιν ἀλήθεια;

Καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ· ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἓνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες λέγοντες· Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. Ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσε. Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτὸν καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ραπίσματα. Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος. Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες· Σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν Θεοῦ Υἱὸν ἐποίησεν.

Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαί σε; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι μερίζονα ἁμαρτίαν ἔχει.

Ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλάτος ἀπολύσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες· Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσης, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος. Πᾶς ὁ βασιλέα ἐαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ· ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα δὲ ὥσει ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἔκραύγασαν· ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτόν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ.

Ὁ ἀ' χορὸς· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Καὶ ἄρχεται ὁ β' χορὸς τῆς δ' τριάδος τῶν ἀντιφώνων.

Ἀντίφωνον Ι'. Ἦχος Πά.

Ο ^{Πα} α να βαλ ^{Δι} λο με νος ^{Πα} φως ω ως ι
^{Δι} μα α α α ^{Πα} τι ι ι ι ον ^{Δι} γυ μνοςεις κρι ι σιν
^{Πα} ι ι στα α α το ^{Δι} και εν σι α ^{Πα} γο ο ο νι ρα
^{Δι} πι σμα ε ^{Πα} δε ξα α το ^{Δι} υ πο χει ρω ων ων ε
^{Πα} ε πλα α α σεν ^{Δι} ο δε πα ρα α α νο ο
^{Πα} μο ος λα α α ος ^{Δι} τω Σταυ ρω προ ση η λω ω
^{Κε} σε το ον Κυ υ ρι ο ον της ^{Πα} δο ο ο ο ξης ^{Δι} το
^{Πα} ο τε το ^{Δι} κα α τα α πε ε τα α α σμα ^{Κε} του
^{Πα} να ου ου ε ε ε ^{Νη} σχι ι ι σθη η ^{Πα} ο η λι ι
^{Πα} ος ε σκο ο ο τα α α α σε ^{Δι} μη φε ε ρων

θε α σα α σθαι Θε ε ο ον υ υ υ βρι ζο ο
με ε ε ε νον ον τρε ε μει τα α συ υμ
πα α α αν τα αυ τον προ ο σκυ νη η η
σωω ω ω μεν

Ο μα θη της η ηρ νη σα α το ο λη
στη ης ε βο ο ο ο η η η η σε μνησθητι μου
Κυ ρι ε εν τη βα ασι λει ει ει α α α α
σου

Θεοτοκίον. χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην

Ε ι ρη νευ σο ον τον κοσμον ο εκ Παρ θε νου κα
τα δε ξα α α με νος Κυ ρι ε σαρκα φο ρεισαι

υ υ περ δουλων ι να συμ φωνως σε δο ξο λο
γω μεν φι λα αν θρω πε ε

Ἀντίφωνον ΙΑ'. Ἦχος Πά.

Aν τι ι ι α γα α θων ων ε ποι οι
η σα ας Χρι ι στε τω γε νει ει ει τω ω ων Ε ε
βραι αι αι ων σταυ ρω θη η ναι σε κα α α τε
δι ι κα α α σαν ο ο ξος και αι χο ο λη
η η ην σε πο ο τι ι σα α α αν τες αλ λα
δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα ε ε ε ρ γα
α Α α αυ των ο τι ου ου συ υ νη καν
την ση ην συ υ γκα τα α α βα α α σιν

Eπι τη προ δο σι ι ι ι α ουκ ηρ
κε σθη σα αν Χρι ι στε τα α γε ε νη τω ων Ε
βραι αι αι ων αλλ ε κινουν τα ας κε φα α
λα ας α α α αυ των μυ κτη ρι σμον και αι
χλε ευ η η ην προ σα α γο ο ο ον τες αλ λα

δος αυτοις Κυ ρι ε κα τα τα ε ε ερ γα
α Α α αυ των ο τι κε να κα τα σου ου ε ε με
λε ε ε τη η η η σαν

Ο Πα υ τε γη η ω ω ως ε ε σει ει ει σθη
ου τε πε τραι ως ε ερ ρα α γη η η η σαν
Ε βραι αι ους ε ε πει ει ει σαν ου τε του να
ου το ο ο κα τα α πε ε τα α α α σμα ου τε
των νε κρων η η α να α α α στα α α α σις
αλ λα δος αυτοις Κυ ρι ε κα τα τα ε ε ερ
γα α Α α αυ των ο τι κε να κα τα σου ου
ε ε με λε ε ε τη η η η σαν

Θεοτοχίον. χ

Δ Κε ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Κ Κε αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω νων α μην

Κε
Η ε ον εκ σου σαρκω θεν τα ε γνω μεν Θε ο
το ο κε Παρ θε ε νε μο νη α γνη μο νη ευ λο ο
γη με νη δι ο α παν στως σε α νυμ νων τεσ με
γα λυ υ νο με εν

Ἀντίφωνον IB'. Ἦχος πλδ Νη.

Νη
Τ α δε ε λε ε γει Κυ ρι ι ο ος τοις Ι
ου ου ου δαι αι αι αι οις λα ο ος μου τι ε
ποι η η σα α σοι η τι ι σοι πα ρη νω ω
ω ω ω χλη η η η σα τους τυ φλους σου ε ε
Μ
φω τι ι σα τους λε πρους σου ου ε ε κα θα α
Νη
α ρι ι ι ι σα αν δρα α ο ον τα ε πι κλι
ι ι νη ης η νωρ θω ω ω σα α α α μην
λα ο ος μου τι ι ε ε ποι η η σα α α σοι οι
Νη
και τι ι μοι αν τα πε ε ε ε δω ω ω ω κας αν

τι ι του μα αν να χο ο λην αν τι ι του ου υ δα
τος ο ο ο ξο ος αν τι του α γα α πα α αν
με Σταυ ρω ω με προ ση λω ω ω σα α α α τε
ουκ ε τι στε ε ε γω λοι οι πον κα λε σω μου
τα α ε ε ε θνη η κα κει ει ει να α με ε
δο ξα α α σου ου ου σι συν τω Πα τρι
ι ι και τω Πνε ε ε ευ μα α α α τι κα γω
αυ τοις δω ρη η η η σο ο ο ο μαι ζω η η
ην την αι ω ω ω ω νι ι ι ι ον

η η η η με ε ε ε ρον του να α ου
το κα τα α πε τα α σμα εις ε λε γχον ρη γνυ υ
ται αι των πα ρα α α νο ο ο ο μων και
τας ι δι ας α α κτι ι ι να ας ο η η λι
ο ος κρυ υ υ πτει Δε σπο ο ο την ο ρων σταυ
ρου ου ου ου με ε ε ε νον

Ο ι νο μο θε ται του Ι σρα α ηλ Ι ου
δαι αι αι οι οι και φα ρι ι ι σαι αι αι οι
ο χο ρος των α πο ο στο ο λων βο α α α
προ ος υ υ υ μας ι ι ι δε ε να α α
ος ον υ μεις ε ε λυ σα α τε ι δε
ε α α α μνος ον υ μεις ε σταυ ρω ω ω
σα α α α τε τα α φω ω πα α ρε ε δω κα τε ε
αλλ ε ξου σι ι α α α ε ε αυ του α
α α νε ε ε ε στη μη πλαα να α σθε ε Ι ι ου
δαι αι αι αι οι αυ το ο ο ος γαρ ε ε στιν
εν θα λασ ση η σω ω σας και αι αι ε εν ε
ρη μω ω ω θε ε ε ε ψας αυ τος
στιν η ζω η η η και αι το ο ο φως και
η η ει ει ρη η η νη του ου ου κο ο ο ο
σμου

Θεοτοκίον. χ

Δ^{Νη} ο ξα Πα τρι και Υι ω Δ ^δ και Α γι ω Πνευ

μα τι Δ ^δ

Κ^{Νη} αι νυν και α ει Δ ^δ και εις τας αι χ ω ναστων

αι ω νων α μην ν ^δ

Χ^{Νη} αι αι ρε η πυ υ λη του βα σι λε ως της

δο ξης Δ ^δ ην ο Υ ψιστος μο νος δι ω δευ σε ν ^δ και

πα α λιν ε σφρα γι σμε ε νην κα τε λι πεν Δ ^δ εις

σω τη ρι αντωνψυ χω ων η η μων ν ^δ

Κάθισμα. Ἦχος $\pi\delta$ Γα.

Ο^{Γα} τε πα ρεστησω Κα ι α α φα α ο Θε ε

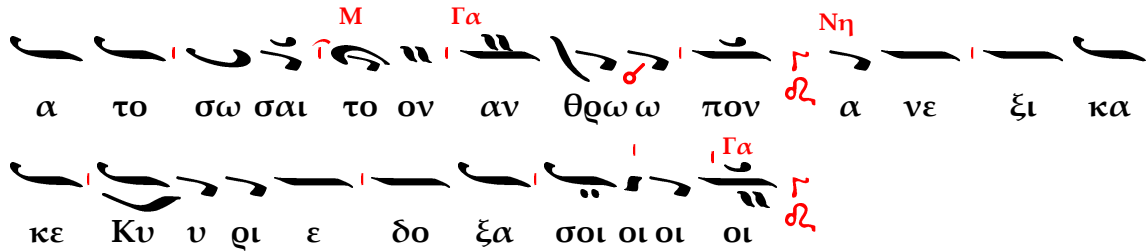
ος ν ^δ και πα ρε δο θης τω Πι λα τω ω ο κρι ι

της ν ^δ αι ου ρα νι αι δυ να μεις εκ του φο βου ε

σα α λευ θη η σαν ν ^δ το τε δε και υ ψω ω θης ε

πι του ξυ λουεν με σω δυ υ ο λη στων Δ ^δ και ε λο

γι σθησ με τα α νο ο μων ο α να μαρ τη τος δι

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ε'

(Ματθ. κζ' 3-32).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἰδὼν Ἰούδας ὅτι ὁ Ἰησοῦς κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις λέγων· Ἡμαρτον παραδοὺς αἷμα ἁθῶν. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; Σὺ ὄψει. Καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγγεστο.

Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἱμάτων ἐστὶ. Συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· «καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος».

Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν ῥήμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν.

Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ᾔθελον. Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν.

Συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; Ἦδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν.

Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· μηδὲν σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν.

Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· Σταυρωθήτω.

Ἴδὼν δὲ ὁ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου λέγων· Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγγελώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ.

Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, καὶ πλέξαντες στέφανον ἐκ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι δὲ εὔρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

Ὁ β' χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἄρχεται ὁ α' χορὸς τῆς ε' τριάδος τῶν ἀντιφώνων.

Ἀντίφωνον ΙΓ'. Ἦχος Πά.

Τ^{Πα} ο α α θροι σμα α τω ω ων Ι ι ι ου ου
δαι αι αι ων τω Πι λα α τω η τη η σα αν

το σταυρωθη η ναι αι αι σε Κυ υ ρι ι ι ι
ε αι τι ανγαρ εν σοι οι μη η η ε ευ ρο ον
τες τον υ πευ θυ υ νον Βα ραβ βαν η η λευ
θε ε ε ε ρω ω ω ω σαν και σε τον δι καιον κα
τε δι κα σαν μι αι φο νι ας εγ κλη μα
κλη η η ρω σα α με ε ε ε νοι αλ λα δος
αυ τοις Κυ ρι ε το αν τα πο ο δο ο μα α αυ
των ο τι κε να κα τα σου ου ε ε με λε ε ε
τη η η η σαν

Ο παν τα φρι ι σει ει ει και αι τρε ε ε μει
και πα σα γλωσ σα υ υ μνει Χρι στον θε ου δυ να α
μι ι ιν και αι Θε ου ου σο φρι ι ι ι αν οι
ι ε ρει εις ε ερ ρα α πι ι ι σαν και
ε δω καν α αυ τω ω χο ο ο ο λην και παν τα
πα θειν κα α τε δε ε ε ε ξα α α α το

Πα
σωσαι θελων η η μας εκ των α νο ο ο μι ω
ων η η η η μων τω ι δι ω αι αι μα α
τι ω ω σφι λα α αν θρωω ω ω πος

Θεοτοκίον. χ

Δ ^{Κε}
ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι χ

\mathbf{K} ^{Κε}
αι νυν και α ει και εις τας αι ω ναστων
αι ω νων α μην

\mathbf{H} ^{Κε}
ε ο το κε η τε κου σα δι α λο γου υ υ
περ λο γον τον κτι στην τον ι δι ον αυ τον δυ σω ω
πει σωσαι τας ψυ χας η μων

Ἀντίφωνον ΙΔ'. Ἦχος $\pi\delta\lambda$ Νη.

\mathbf{K} ^{Νη}
υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ο τον λη η
στην συ νο δοι πο ο ρον λα α βων τον εν αι μα
τι χει ρας μο λυ υ υ υ να α α αν τα και η

η μας συν αυ τω κα α τα ρι ι ι θμη η η
η σον ως α γα θο ο ος και φι λα α α αν
θρω ω ω πος

Mι κρανφω ω νην α φη κε εν ο λη η στης εν
τω Στα αυ ρω με γα λην πι στι ιν ε ε ευ ρε ε
μι ι ι α α ρο πη ε ε ε σω ω ω ω θη
και πρωτος πα ρα α δει ει ει σου πυ υ λας α α
νοι οι οι ξας ει ει ει ση η η ηλ θεν ο
αυ του την με ε τα νοι οι α αν προ ο σδε ξα α
α με ε ε ε νος Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο
ξα α α α σοι

Θεοτοκίον. χ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Kαι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω νων α μην

X^{Nη} αι ρε η δι αγ γε λου την χα ραν του κο σμου
δε ξα με ε νη και ρε η τε κου ου σα τον ποι η
την σου και Κυ ρι ον και ρε η α ξι ω θει σα γε
νε σθαι Μη η τηρ Χρι στου ου του Θε ου

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἰδ' ἀντιφώνου ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον αἶρει τὸν Σταυρὸν καὶ περιελθὼν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱεροῦ βήματος καί, προπορευομένων λαμπάδων καὶ τῶν ἐξαπτερούγων καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ θυμιατοῦ διασχίζει τὸ βόρειον καὶ τὸ κεντρικὸν κλίτος τοῦ ναοῦ ἀπαγγέλλων ἐμμελῶς τὸ Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου· ἐλθὼν δὲ εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πῆγνυσι τὸν Σταυρὸν καὶ θυμιάσας αὐτὸν καὶ ποιήσας τρεῖς μετανοίας ἀσπάζεται αὐτὸν καὶ εἰσέρχεται μετὰ τοῦ διακόνου εἰς τὸ ἱερόν· ὁ δὲ ἄ χορὸς ψάλλει τὸ αὐτὸ τροπάριον.

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας (τρὶς). Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς. Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ. Ἦλοις προσηλώθη, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Λόγγῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ (τρὶς). Δεῖξον ἡμῖν, καὶ τὴν ἔνδοξόν σου Ἀνάστασιν.

Ἀντίφωνον ΙΕ'. Ἦχος Πά.

Σ^{Πα} η με ε ρον κρε μα ται αι ε ε ε πι ι ξυ
υ υ λου ο εν υ δα α σι ι την γη ην κρε
μα α α σας

Σ^{Πα} τε φανον εξ ακαν θω ων πε ρι ι τι ι
θε ε ε ε ται ^{Πα} ο των αγ γε ε λων βα α σι ι
ι λευς

Ψ^{Πα} ευ δη πορ φυ υ υ ραν πε ρι βαλ λε ται ^Δ
ο πε ρι βα α αλ λων τον ου ρα α νον ^Δ ε
εν νε ε ε φε ε ε λαι αις

Ρ^{Πα} α πι σμα α κα τε ε δε ε ξα α α α
το ^Δ ο εν Ι ορ ^{Πα} δα α α νη ε λευ θε ρω ω σας
το ον Α α α δαμ

Η^{Πα} λοι οι οισ προ ο ο ση η λω ω ω θη ^Δ
ο Νυμ φι ι ι ι ο ος της Ε εκ κλη σι ι ι ι
ας

Λ^{Πα} ογ χη η η ε ε ε κε εν τη η η θη ^Δ
ο Υι υι ο ο ος τη ης Παρ θε ε ε ε νου

Π ρο σκυ νου με εν σου τα πα α α θη η Χρι ι
ι στε ^{τρίς}

Δ ^{Πα} ει ει ει ει ει ξον η η μι ι ι ι ι
ι ι ι ι ιν ^{Πα} και την εν δο ξο ον σου ου α
να α α σταα α α σιν

Μ η ως Ι ου δαι οι ε ο ορ τα α σω ω
ω ω μεν ^{Πα} και γαρ το Πα α α σχα η η μων υ περ
η μων ε ε τυ υ υ θη Χρι στο ος ο Θε ε ε ε
ος ^{Πα} αλλ εκ κα θα ρω ω μεν ε α αυ τους α
πο παν τος μο λυ υ σμου ^{Δι} και ει λι κρι νω ως
δε η η θω ω μεν αυ τω ^{Πα} α να α
στα α α Κυ υ ρι ι ι ε ^{Δι} σω σον η μα ας
ω ωςφι λα α αν θρω ω ω πος

Ο ^{Πα} Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ^{Δι} ζω η και
αι α να α α α σταα α α σις υ υ πα αρ χει
τω ω λα ω ω ω ω σου ^{Πα} και επ αυ τω ω
πε ε ε ποι οι θο ο ο τεσ ^{Δι} σε τον σταυ ρω θεν τα

Θε ον η μω ων υ υ μνδ μεν ε λε ε η σο
ον η η η μας

Θεοτοκίον. χ

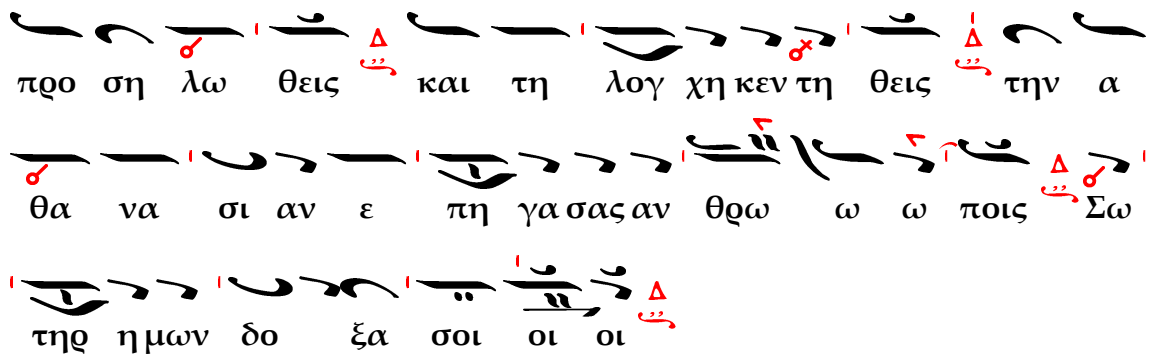
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι χ

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω ναςτων
αι ω νων α μην

Ο ρω σα σε ε κρε μα με νον Χρι στε η σε
κυ η σα σα α νε βο ο α τι το ξε νον ο Ο
ρω μν στη ρι ον Υι ε ε μου πως ε πι ξυ
λου θνη η σκεις σαρ κι πη γνυ με νος ζω ης χο ρη
γε ε

Κάθισμα. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι.

Ε ξη γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας
του νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω

* * *

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΣΤ'

(Μαρκ. ιε' 16-32).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν ἕσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἔστι πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνέπτυσον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ.

Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια, καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. Καὶ ἀγγαρεύουσιν παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον, ὃ ἔστι μεθερμηνευόμενον κρανίου τόπος. Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὃ δὲ οὐκ ἔλαβε. Καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τίς τί ἄρῃ. Ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο ληστές, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· «Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη».

Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· Οὐά, ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! Σῶσον σεαυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ.

Ὁ β' χορός· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Οἱ Μακαρισμοὶ. Ἦχος λέγετος Βου.

Ἐν τῇ βασιλειᾷ σμνησθητι ἡμῶν Κυ

ρι εὐοτάνελθῆς ἐν τῇ βασιλειᾷ σμ

μακαριοὶ οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι ὅτι

αὐτῶν ἐστὶ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν

Μακαριοὶ οἱ πενθῶντες ὅτι αὐτοὶ πα

ρακληθήσονται

Μακαριοὶ οἱ πραεῖς ὅτι αὐτοὶ κληρο

νομήσουσιν τὴν γῆν

Ἰιὰ ξυλοῦ ὁ Ἀδαμπαράδεις σου γεγο

νεν ἀποικός διὰ ξυλοῦ δε Σταυροῦ ὁ λη

στης παράδεισον ὠκησεν ὁ μὲν γὰρ γευ

σα με νος εν το λην η θε ε τη σε του ου ποι η

σαν τος ο δε συ σταυ ρου με νος θε ον ω

μο λο ο γη σε το ον κρυ πτο με νον μνη σθη τι και η

μων Σω τη ηρ εν τη βα σι ι λει α σου

Μα κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες την

δι και ο συ νην ο τι αυ τοι οι χο ορ τα σθη

σονται

Το ον του νομου ποι η την εκ μα θη του ω νη

σα αν το α νομοι και ω ως πα ρα νομον αυ τον τω

Πι λα του βη μα α τι ε στη σαν κραυ γα ζον

τες Σταυ ρω σον τον εν ε ρη μω του ου τους μαν

να α δο τη σαν τα η μεις δε τον δι και ον

λη στην μι μη σα α με νοι πι στει κρα ζο μεν μνη η

σθη τι και η μων Σω τη ηρ εν τη βα σι ι λει α σου

Μα κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι αυ

τοι ε λε ε η θη σονται

Των θε ε ο κτων ο ε σμος Ι ου δαι ων ε

θνο ος το α νομον προς Πι λα τον εμ μα νως α

να κρα ζον ε λε γε Σταυρω σον Χρι στον τον

α νευ θυ νον Βα ραβ βαν δε μα αλ λον ου τοι η

τη σαν το η μεις δε φθεγ γο με θα λη στου του

ευ γνω ω μονος την φω νην προς αυ τον μνη σθη τι και η

μων Σω τηρ εν τη βα σι ι λει α σου

Μα κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι α ο

τι αυ τοι τον Θε ε ον ο ψονται

Η ζω ω η φο ρος σου πλευ ρα ως εξ Ε δεμ

πη γη α α να βλυ ζουσα την Ε εκ κλη σι αν σου Χρι

στε ως λο γι κον πο τι ζει ει πα ρα δει σον εν

τευ θεν με ρι ζου σα ως εις αρ χας εις τε εσ

σα ρα Ευ αγ γε λι α τον κο σμον αρ δευ ου σα

την κτι σιν ευ φραι αι νου σα και τα ε θνη πι στως δι

δα ασκου σα προ σκυ νειν την βα σι ι λει αν σου

Μα κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι αυ
τοι υι οι Θε ο κλη θη σονται

Ε σταυ ρωθης δι ε με ι να ε μοι πη γα
ση ης την α φεσιν ε ε κεν τηθης την πλευ ραν ι να
κρου νους ζω ης α α να βλυ σης μοι τοις η λοις
προ ση λω σαι ι να ε γω τω βα α θει των πα
θη μα των σου το υ ψος του κρα τους σου πι στου
με νος κρα α ζω σοι ζω ο δο τα Χρι στε δο ξα και τω
Σταυ ρω ω Σω τερ και τω ω πα θει σου

Μα κα ρι οι οι δε δι ω γ με νοι ε νε κεν
δι και ο συ νης ο τι αυ των ε σιν η βα σι
λει α των ο ρα νων

Σ τα αυ ρου με νου σου Χρι στε πα σα η κτι σις βλε
που ου σα ε τρε με τα α θε με λι α της γης δι ε
δο νει το φο βω ω του κρα τους σου φω στη ρες
ε κρου πτον το και του να ου ερ ρα α γη το κα

τα πετασμα τα ορη ετρομαξαν και πε

τραι εσχισθησαν και ληστης οπιστος κραυγαζει

συνημιν σωτηρο Μνησθητι

Μακαριοι εστε οταν ονειδισωσιν

υμας και διωξωσι και ειπωσι πανπονη

ρον ρημα καθυμων ψευδομενοι ενεκενε

μη

Το οχειρογραφον ημων εντω Σταυρωδιερ

ρηηξας Κυριε και λοογισθεις εντοις νεκροις τον

εκεισε τυραννον εδησας ρυσαμε

νος απαντας εκ δεσμων θανατου τη αανα

στασει σου διης ε φωτισθημεν φιλανθρω

πε Κυυριε και αιβοωμεν σοι μνησθητι και η

μων σωτηρη εν τη βασιλεια σου

Χαιρετε και αγαλλιασθε οτι ομι

σθος υμων πολυς εντοις υρανοις

Ο υ υ ψω θεισεν τω Σταυ ρω και του θα να του
λυ σα ας την δυ να μιν και ε ε ξα λειψας ως Θε
ος το καθ η μων χει ρο γρα α φον Κυ ρι ε
σου την με τα νοι αν και η μιν πα πα ρα σχου
μο νε φι λανθρω πε τοις πι σται λα τρευ ου σι
Χρι στε ο Θε ο ος ημων και βο ω σι σοι μνη η
σθητι και η μω ων εν τη βα σι ι λει α σου

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Τ ο ον Πα τε ρα και Υι ον και το Πνευ μα παν τε ες
το α γι ον ο ο μο φρονω σοι πι στοι δο ξο λο
γειν α ξι ω ως ευ ξω με θα Μο να δα Θε
ο τη τος εν τρι σιν υ πα ρχουσαν υ πο στα σε σιν
α συ γχυ τον με νου σαν α πλην α δι αι
αι ρε τον και αι α προ σι τον δι ης εκ λυ τρου με θα του
πυ ρο σθησ κο λα σε ως

Κ αι νυν και α ει ει και εις τας αι ω νας

των αι ω νων α μην

Τ η ην Μη τε ρασου Χρι στε την εν σαρκι α σπο

ρω ως τε κουσαν σε και αι Παρ θενον α λη θως και με

τα το κον μει να σαν α φθο ρον αυ την σοι

προ σα γο μεν εις πρε σβει αν Δε ε σπο τα πο λυ

ε λε ε πται σμα των συγ χω ρη σιν δω ρη σα

σθαι πα αν το τε τοι οισ κραυ γα ζουσι μνη η σθη τι και η

μων Σω τη ηρ εν τη βα σι ι λει α σου

Προκείμενον

Ἦχος λ' Της Βου ξ

Δ ι ε με ρι ι σα ντο τα ι μα τι α μϛ

ε αυ τοις και ε πι τον ι μα τι ι σμο ον μου

ε βα λον κλη η ρον

στιχ. α' **Ο** θε ος ο θε ος μου προσχες μοι ι

να τι ι ε γκα τε λι πε ες με

ι ε με ρι ι σα ντο τα ι μα τι α μϑ
 ε αυ τοις και ε πι τον ι μα τι ι σμο ον μου
 ε βα λον κλη η ρον
 στιχ. β' **Μ**α κραν α πο της σω τη ρι ας μου
 λο γοι των πα ρα α πτω μα των μϑ

Τὸ τρίτον

ἐλεύθερος χρόνος

 ι ε με ρι ι ι ι ι σα ντο τα ι μα
 τι α α μϑ ε αυ τοις και ε πι τον ι μα τι ι
 σμο ον μου ε βα λον κλη η η ρο ο ο ο ον

ἕτερον

Ἦχος Δι-Θ

ι ε με ρι ι σα ντο τα ι μα τι α
 μϑ ε αυ τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μϑ
 ε βα λον κλη η η η ρον

στιχ. α' **Ο** Θε ος ο Θε ος μου προσ χες μοι
 να τι ε γκα τε λι πες με

ι ε με ρι ι σα ντο τα ι μα τι α

μῆ ε αυ τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μῆ

ε βαλον κλη η η η ρον

στιχ. β' ^χ Μᾶ κραν α πο της σω τη ρι ας μῆ οι

^χ λο γοι των πα ρα πτω μα των μῆ

Δ ι ε με ρι ι σα ντο τα ι μα τι α

μῆ ε αυ τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μῆ

ε βαλον κλη η η η ρο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ζ'

(Ματθ. κζ' 33-54).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶται εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἐστὶ λεγόμενος κρανίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βαλόντες κλῆρον, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου· «Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον», καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων.

Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτὸν· εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ· πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι Υἱός. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ ληστὰι οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.

Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλη λέγων· Ἥλι Ἥλί, λιμᾶ σαβαχθανί; Τοῦτ' ἐστι, Θεέ μου Θεέ μου, ἵνατί με ἐγκατέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστῶτων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἥλιαν φωνεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως δραμῶν εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβῶν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλιος σῶσων αὐτόν.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλη ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, καὶ ἡ γῆ ἐσειέσθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεώχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἀγίων ἠγέρθη, καὶ ἐξεληθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γινόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος.

Ὁ ἀ' χορός· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπερ

χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄποδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Η'

(Λουκ. κ' 32-49).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς

κακούργους, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιῶσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλλον κλῆρον. Καὶ εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. Ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς λέγοντες· Ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτὸν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτὸν. Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπέτιμα αὐτῷ λέγων· οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ.

Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης, τοῦ ἡλίου ἐκλείποντος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον· καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλη ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν.

Ἴδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γινόμενον ἐδόξασε τὸν Θεὸν λέγων· Ὅντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. Καὶ πάντες οἱ συμπαραγεγόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γινόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. Εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

Ὁ β' χορός· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ ἄρχεται ὁ ἀ χορὸς
τοῦ παρόντος τριωδίου,
οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Προσάββατόν τε.
Ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ.

Ἦχος πλ. β'. Ὠδὴ ε'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Ἦχος πλ. β' Βου - θ

Π ρος σε ορ θρι ι ζω τον δι ε ευσπλαγ χνι ι
αν σε αυ τον τω πε σον τι κε νω σα ντα α α τρε
πτως και με χρι πα θων α πα θως υ πο κυ ψαν
τα Λο γε θε ου την ει ρη νην πα ρα σχο μοι
φι λανθρω πε

Δ ο ξα σοι ο θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ρ υ φθεν τες πο ο δας και προ κα α θαρ θε εν
τες μυ στη ρι ου με θε ξει του θει ου νυ υν Χρι στε
σχ οι υ υ πη ρε ται εκ Σι ων ε λαι ω νος
με γα προς ο ρος συ υν α νηλ θον υ μνη ντες σε
φι λανθρω πε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο ρα τε ε ε φης φι λοι μη η θρο ει ει σθε

νυν γαρ η γγι κεν ω ρα λη φθηναι με εκταν θη ναι

χερ σι ιν α νο μων παν τες δε σκορπι σθη σε σθε

ε με ε λι πον τες ους συ να ξω κη ρυ ξαι

με φι λανθρω ω πον

Ἡ καταβασία

Π ρος σε ορ θρι ι ζω τον δι ε ευσπλαγ χνι ι

αν σε αυ τον τω πε σον τι κε νω σα ντα α α τρε

πτως και με χρι πα θων α πα θως υ πο κυ ψαν

τα Λο γε Θε ου την ει ρη νην πα ρα σχο μοι

φι λα ανθρω ω ω πε ε ε

Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Βου

Π ρος σε ορ θρι ι ι ζω ω ω ω ω
το ο ον δι ι ε ε ευ σπλα γχνι ι ι ι ι ι
αν σε αυ τον τω πε σο ο ο ον τι ι ι ι
ι ι κε νω σα α α ντά α α α α τρε ε ε πτως
και με χρι πα α α θω ω ω ω ω χω ω ω ω
ω ω ω ω ζω ω ω ω ω ω ων α πα θως
υ πο ο κυ υ υ υ υ υ ψα ντα α α Λο ο ο
γε ε Θε ε ου ου ου ου την ει ρη η η
νη η ην πα ρα α σχα μοι οι οι φι ι λα αν
θρω ω ω πε ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον.

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατείδε Μαρία, ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, * σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἴδιον Ἄρνα, ἢ ἀμνάς θεωροῦσα, πρὸς σφαγὴν ἐλκόμενον,

ἠκολούθει Μαρία, τρυχομένη μεθ' ἑτέρων γυναικῶν, ταῦτα βοῶσα· Ποῦ πορεύῃ Τέκνον; τίνος χάριν τὸν ταχὺν δρόμον τελεῖς; μὴ ἕτερος γάμος, πάλιν ἐστὶν ἐν Κανᾶ; κάκει νῦν σπεύδεις, ἵν' ἐξ ὕδατος αὐτοῖς οἶνον ποιήσης; συνέλθω σοι Τέκνον, ἢ μείνω σοι μᾶλλον; δός μοι λόγον Λόγε, μὴ σιγῶν παρέλθῃς με, ὁ ἀγνήνη τηρήσας με· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας τῶν ἐν Αἰγύπτῳ. (†304)

Στίχ. Ἦπλωσε Χριστὸς χεῖρας ἐν σταυρῷ πάλαι,

Ἦπλωσε καὶ νῦν Μαύρα σὺν Τιμοθέῳ.

Σταυρῷ Τιμόθεος τριτάτη τανύθη ἅμα Μαύρα.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Τιμόθεος, ἐν τῷ σχήματι ὦν τῶν κληρικῶν, τῶν ἱερῶν λογίων ὑφηγητῆς ἦν, ἐκ κώμης Πενάπεων, ἄρτι πρὸς κοινωνίαν γάμου τὴν Μαύραν ἀγαγόμενος. Οὕτω δὲ διαγενομένων εἴκοσιν ἡμερῶν, διαβληθεὶς, ἄγεται πρὸς τὸν ἡγεμόνα Θηβαΐδος Ἀρῥιανόν· οὗ προστάξαντος ἀγαγεῖν αὐτῷ τὰς βίβλους, ἃς τοῖς Χριστιανοῖς ὑπαναγινώσκει, τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησεν· ἀντέφησε δὲ τῷ ἡγεμόνι, τὰς βίβλους τέκνα ἡγεῖσθαι αὐτοῦ, ὑφ' ὧν στηρίζεσθαι καὶ ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων φρουρεῖσθαι τῆς τῶν γεγραμμένων δυνάμειως καλούσης αὐτοὺς εἰς βοήθειαν· μηδένα δὲ ἐκοντὶ τὰ ἴδια τέκνα διδόντα εἰς θάνατον. Ὅθεν σίδηρα πεφυρωμένα ἐνέβαλον αὐτοῦ τοῖς ὠσίν, ὑφ' ὧν αἱ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ κόραι διατακεῖσαι ἐξέπεσον. Εἶτα δεσμοῦσιν αὐτοῦ ἐπὶ τροχοῦ τοὺς ἀστραγάλους καὶ κημὸν ὑποβάλλουσιν αὐτοῦ τῷ στόματι καὶ κρεμῶσιν ἐπὶ κεφαλῆς, λίθον αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ προσδήσαντες.

Ὡς δὲ τούτοις οὐκ ἐνεδίδου, τὴν γαμετὴν αὐτοῦ Μαύραν ἀπατήσαι ἐλπίσας ὁ ἡγεμὼν, ἔπειθε διὰ κολακειῶν κοσμησαμένην, θεραπείαν τοῖς εἰδώλοις προσάγειν. Ἡ δὲ οὐκ ἤκουσε, μᾶλλον δὲ ταῖς τοῦ Ἁγίου πεισθεῖσα παραινέσεσι, τοῦ ἡγεμόνος ἐνώπιον Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὠμολόγησε. Τίλλεται οὖν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς καὶ τοὺς δακτύλους τέμνεται καὶ βαπτίζεται ἐν θερμῷ ὕδατι· ἐν ᾧ μείνασα ἀφλεκτος, ὑπόνοιαν παρέσχε τῷ ἡγεμόνι ὡς οὐ θερμὸν ἦν, ἀλλὰ ψυχρὸν τὸ ὕδωρ, ἐν ᾧ ἐβαπτίσθη· ὅθεν ἐπιρῶραντισθῆναι αὐτῷ κατὰ τῆς χειρὸς κελεύει. Τῆς δὲ Ἁγίας τῆ χειρὶ λαβούσης ἀπὸ τοῦ λέβητος καὶ ἐπιβαλούσης αὐτῷ κατὰ τὴν χεῖρα, ἀπερῶρη τὸ δέρμα τοῦ ἡγεμόνος. Ἐπὶ τοῦτο οὖν σταυροῖ αὐτοὺς ἀμφοτέρους, καὶ ἐπιμείναντες ἡμέρας ἐννέα τῇ ἀναρτήσει, ἀλλήλους παρήνουν ἐκ διαδοχῆς ἐγκαρτερεῖν ταῖς κολάσεσι καὶ μὴ ἐνδοῦναι συνεβούλευον, καὶ οὕτω τὰ πνεύματα ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν.

Ἐγένετο δὲ ὡς ἐν ἐκστάσει ἐλθεῖν τὸν διάβολον τῇ Ἁγίᾳ Μάρτυρι, ἔτι τῷ σταυρῷ ἠρτημένη, καὶ ὀρέγειν ποτήριον μέλιτος καὶ γάλακτος ἔμπλεων, πιεῖν προτρεπόμενον· τὴν δὲ δι' εὐχῆς ἀπώσασθαι. Καὶ πάλιν ἐπὶ ποταμὸν ἀγαγεῖν, ῥέοντα τοὺς προοφθέντας χυμοὺς (τὸ μέλι δηλ. καὶ τὸ γάλα), καὶ πιεῖν ἐπιτρέπειν· τὴν δὲ εἰπεῖν· «Οὐκ ἐξ αὐτῶν πίομαι, ἀλλ' ἐκ τοῦ ποτηρίου, οὗ μοι ἐκεράσατο ὁ Χριστός»· καὶ οὕτω τὸν διάβολον ἠττημένον ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Ἄγγελον δὲ τοῦ Θεοῦ παραστάντα, δόξα τὴν Ἁγίαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀγαγεῖν τῆς χειρὸς λαβόμενον καὶ ὑποδείξαι αὐτῇ θρόνον καὶ στολὴν λευκὴν ἐπ' αὐτὸν καὶ στέφανον, καὶ εἰπεῖν· «Ὅτι σοι ταῦτα

ἠτοιμάσθησαν». Εἶτα πρὸς ὑψηλότατον ἀγαγεῖν, καὶ πάλιν ὑποδείξει θρόνον ἕτερον καὶ πανευπρεπεστάτην στολὴν καὶ στέφανον, καὶ προσειπεῖν «Ὅτι ταῦτα τῷ ἀνδρὶ σου ἀπεκληρώθησαν· ἡ δὲ τοῦ τόπου διαφορὰ παραδηλοῖ σοι, ὅτι ὁ ἀνὴρ σου μᾶλλον πρόξενός σοι τῆς σωτηρίας ἐγένετο». Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ τῷ ὄντι πέραν ἐν Ἰουστινιαναῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Διοδώρου καὶ Ῥοδοπιανοῦ διακόνου. (†285-305)

Στίχ. Ῥοδοπιανῶ καὶ Διοδώρῳ ῥόδα,
Ἦ δῶρα μᾶλλον ἦσαν οἱ πλήκται λίθοι.

Οὗτοι ἦσαν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ὑπὸ τῶν ἰδίων συμπολιτῶν ὕβρεις πολλὰς καὶ αἰκίας καὶ μάστιγας ὑπομείναντες, ἐν Ἀφροδισίᾳ τῆς Καρίας τελευταῖον ὑπὸ τῶν αὐτῶν λιθοβολούμενοι, τὰ ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν πνεύματα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων εἴκοσιν ἑπτὰ μαρτύρων, πυρὶ τελειωθέντων.

Στίχ. Βληθεῖσιν εἰς πῦρ ἀνδράσι τρις ἑννέα,
Ἰαμα, Σῶτερ, σὴ τὸ τῆς Γραφῆς δρόσος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Ξενίας τῆς θαυματουργοῦ, τῆς ἐν Καλάμαις τῆς Πελοποννήσου. (†304)

Στίχ. Ξενίας ὤφθης ἐργάτις ὦ Ξενία,
Ξενίαν σεμνή, οὐρανῶν σὺ ποθοῦσα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαμαΐ, καθολικοῦ τῆς Γεωργίας. (†744)

Στίχ. Ὁ Καθολικὸς Μαμαΐ Γεωργίας,
Μισθὸν εἴληφεν ἐκ Βασιλέως ὄλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Μιχαὴλ καὶ Ἄρσενίου, κτιτόρων τῆς Ἰβηριτικῆς μονῆς ἐν Ὀλύμπῳ τῆς Βιθυνίας. (θ' αἰ.)

Στίχ. Ἐκ τοῦ Ὀλύμπου τοῦ κάτω πρὸς τὸν ἄνω,
Μιχαὴλ ἐχώρησε σὺν Ἄρσενίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ σημειοφόρου (θαυματουργοῦ), ἐπισκόπου Ἄργους. (†925)

Στίχ. Ρίψας τὸν ἐχθρὸν ἐν θεάτρῳ τῷ βίῳ,
Ζωστῆρα νίκης ζωννύη θανῶν, Πέτρε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Οἰκουμενίου, ἐπισκόπου Τρίκκης τοῦ θαυματουργοῦ. (ι' αἰ.)

Στίχ. Οἰκουμένιον καὶ θανόντα τοῖς λόγοις,
τιμῶ κατορθῶν ἔργον ἐκ λόγων μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὕρεσις καὶ ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λουκά τοῦ ἐν Στειρίῳ. (†953)

Στίχ. Ἐπλησε Λουκάς θαυμάτων τὴν Ἑλλάδα,
ὃς οὐδὲ νεκρὸς παύεται τῶν θαυμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου α', πέμπτου πάπα Ῥώμης. (~†106-115)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀλεξάνδρου, Ἐβεντίου καὶ Θεοδούλου (~†113-119)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰουβενάλιου, ἀΐ επισκόπου Ναρνίας (Narni) ἐν Οὐμβρία (Umbria) Ἰταλίας. (~†369/377)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γλουβίου (Glywys, Gluvias), βασιλέως τῆς Κορνουάλλης. (ε΄ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Σκαννάλου (Scannal), τοῦ ἐν Κολεραίνῃ (Cell-Coleraine) τῆς Ἰρλανδίας, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Κολουμβανοῦ. (†563)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Ἀδασίνδης (Adalsindis), κτιτορίσσης καὶ ἡγουμένης κοινοβίου ἐν Βέζη (Bèze) τῆς Γαλλίας. (~†680)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Αἰθελβίνου (Æthelwine), ἐπισκόπου Λινδσέης (Lindsey) ἐν Ἀγγλίᾳ. (~†700)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Φιλίππου, ἐρημίτου πλησίον τῆς Βόρμης (Worms) ἐν Γερμανίᾳ. (†770)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀνσφρίδου (Ansfried), ἐπισκόπου Οὐτρέχτης ἐν Βελγίῳ. (†1010)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου, ἡγουμένου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου, ἰδρυτοῦ τοῦ κοινοβιακοῦ μοναχισμοῦ ἐν Ῥωσσίᾳ. (†1074)

Στίχ. Ὁ τῶν Σπηλαίων Κιέβου ποιμενάρχης,
Εὔρε Θεοδόσιος Παμποιμενάρχην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Βατοπαιδινοῦ, γενομένου ἐπισκόπου Περιθεωρίου. (ιδ΄ αἰ.)

Στίχ. Φωτὸς πλησθεὶς ἐντεῦθεν ὁ Θεοφάνης,
Φωτὶ συνῆπται Βασιλείας ἀδύτῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ὁσίων μητέρων ἡμῶν Ἰουλιανῆς (†1393), πρώτης καθηγουμένης τῆς ἐν Μόσχᾳ ἱεραῆς μονῆς τῆς Συλλήψεως τῆς Θεοτόκου, καὶ Εὐπραξίας (†1394), μεγαλοσχήμου συμμοναστρίας, ἀνταδέλφων τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου, μητροπολίτου Μόσχας.

Στίχ. Ἰουλιανὴ καὶ Εὐπραξία ἅμα,
Χοροῦ μετέχουσι σωφρόνων παρθένων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Ῥοστώφ, Γιαροσλάβλ καὶ Λευκῆς Λίμνης. (†1416)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἀχμέτ τοῦ Κάλφα, τοῦ ἀπὸ Ἀγαρηνῶν. (†1682)

Στίχ. Πάντων μεγίστη πίστις Ἰησοῦ πέλει,
Ἀχμέτ βοήσας, πάμμεγα στέφος δέχη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Παύλου τοῦ ἐκ

Βίλνιους Λιθουανίας. (ιζ' αϊ.)

Στίχ. Ὁ Λιθουανὸς ἐμαρτύρησε Παῦλος,
καὶ ἀεὶ συνήρομοσται Χριστῷ τῷ Λίθῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνακομιδῇ (1991) τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἐπισκόπου Ζίτσης καὶ Ἀχρίδος. (†1956)

Στίχ. Χρυσοῦς τοῖς λόγοις καὶ πάγχρυσος τοῖς ἔργοις,
Νικόλαε ὦφθης, γόνε πιστῶν Σέρβων.

Τρίτη γε Νικολέω ἤχθησαν ὅστᾳ γῆ γενετείρη.

Οὗτος, ὁ χριστοκάρδιος καὶ Χρυσόστομος Πατὴρ Νικόλαος, τὸ μὲν φθαρτὸν γένος Σέρβος ὑπάρξας, καὶ γεννηθεὶς ἐξ εὐλαβῶν γονέων τῇ 23ῃ Δεκεμβρίου 1880 ἐν Λέλιτς τῆς ἐπαρχίας Βάλιεβο, ἐκ βρέφους ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου ἀνατραγείς, πόθῳ δὲ θείῳ καταφλεγείς, ὡς πλήρης ὢν χαρισμάτων φυσικῶν τε καὶ θείων, ὅλον ἑαυτὸν ἀνέθετο θῦμα λογικὸν τῷ Δεσπότη Χριστῷ. Ὁξυνοῖα δὲ ὑπερβαλλούση κεκοσμημένος, συνέθετο ταύτῃ τὴν κατὰ κόσμον συλλεχθεῖσαν φιλοσόφως λιπαροτάτην μόρφωσιν, καὶ μέγας ἀνεδείχθη φωστὴρ καὶ διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς δὲ τὸν παλαίφατον ἐπισκοπικὸν θρόνον τῆς Ζίτσης τὸ πρῶτον ἐπαξίως ἀναβιβασθεὶς, καὶ σοφώτατος ποιμὴν ἀναδειχθεὶς τῶν λογικῶν προβάτων, εἶτα δὲ ἐπὶ τὸν τῆς Ἀχρίδος μετατεθεὶς καὶ αὐθις ἐπαναστραφεὶς εἰς τὸν τῆς Ζίτσης, ποικίλοις ποιμαντικοῖς τρόποις κατηγλάϊσε τὸν ἱεραρχικὸν αὐτοῦ θῶκον, γενόμενος νέος Ἰωσήφ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, χρυσεῖς λόγοις ἀναμορφώσας πλήθη πιστῶν. Ὑπὸ δὲ τῶν ἀπανθρώπων χιλτερικῶν ἀρχῶν συλληφθεὶς ἐν τοῖς φρικτοῖς γερμανικοῖς στρατοπέδοις μετηνέχθη, μεγάλως δὲ ἐκείσε καταπονηθεὶς, καὶ ἀπτόητος ὁμολογητὴς γενόμενος, μετὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ ἀθέου κομμουνισμοῦ εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, κατέφυγεν, προνοίᾳ Θεοῦ μέντοι γε, εἰς Ἀμερικὴν, ἔνθα ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην ἀναλώσας ἑαυτόν, μεγάλως συνέδραμε εἰς τὴν ὀρθόδοξον κατάρτισιν τῶν ἐκεῖ μεταναστῶν καὶ τὴν λαμπροτάτην προβολὴν τῆς πατρώας ἡμῶν Πίστεως ἐν τοῖς ἑτεροδόξοις, παρ' ὧν καὶ μεγάλως ἐθαυμάζετο καὶ σπουδαίαις ἐπιστημονικαῖς διακρίσεσι ἐτιμήθη. Πλεῖστα οὖν κεχαριτωμένα συγγράμματα, μέλι τὸ ἐκ θείας Πέτρας ἠδύτατον ἀποστάζοντα συνθέμενος πρὸς οἰκοδομὴν τῶν πιστῶν καὶ σοφῶς ἱεραρχήσας κατὰ πάντα, ὥσπερ τὸ πάλαι Σάββας ὁ βασιλόγονος καὶ μέγας φωτιστὴς τοῦ Σερβικοῦ λαοῦ. Πολλὰ δὲ καταβληθεὶς, ὑπὸ τῶν συνεχουσῶν αὐτὸν σωματικῶν ἀσθενειῶν καὶ δοκιμασιῶν, ἐκοιμήθη τὸ ἔτος 1956, ταφεὶς ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα ἐν Λίμπερτβιλ. Ἐκεῖθεν, κατὰ τὸ ἔτος 1991, τὰ τίμια αὐτοῦ λείψανα ἀνακομισθέντα ἐπανῆλθον εἰς τὴν Σερβίαν καὶ ἀπεθησαυρίσθησαν εἰς τὴν γενέτειραν αὐτοῦ πόλιν Λέλιτς, ἔνθα χάριν πολλῶν θαυμάτων ἀναβλύζουσι καθ' ἡμέραν.

Τῇ ὑπερφυεῖ καὶ περὶ ἡμᾶς παναπείρω σου εὐσπλαγχνία, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 5)

Ἦχος Βου Θ

Σ τη λην κα κι ι ασ α ντι θε ς Παι δες
θει ει ει οι πα ρε ε δειγ μα τισαν κα τα Χρι
στς δε φρου ατ το με νο ον α νο μον συ νε δρι ον βϑ
λευ ε ται κε να κτει ναι με λε τα τον ζω ης κρα
των τα α πα λα μη ον πα α σα κτι σις ευ λο γει
δο ξα ζσ σα εις τϑ ς αι ω νας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Α πο βλε φα α ρων Μα θη ται νυν υ πνον
ε ε ε φης Χρι στε ε τι να ξα τε εν προ σευ
χη δε γρη γο ρει τε πει ρα σμω μη πως ο λη σθε και
μα λι ι στα Σι μων τω κρα ται ω γαρ μει ζων πει ρα
γνω θι ι με Πε τρε ον πα α σα κτι σις ευ λο γει
δο ξα ζσ σα εις τϑ ς αι ω νας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Β ε βη λον ε ε πος των χει λε ων ου πο τε προ

η η η σο ο μαι Δεσποτα συν σοι θα νη μαι ω ως

ευ γνωμων καν οι παντες αρ νη σω νται ε βο η η

σε Πετρος σα ρξ ου δε αι αι μα ο Πα τηρ σα α

πε κα λυ ψε μοι σε ον πα α σα κτι σις ευ λο γει

δο ξα ζα σα εις τς αι ω νας

Χ Ευ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον

Πνε ε ευ μα α τον Κυ ρι ον

Β α θος σο φι ι ας θε ι κης και γνω σε ως

ου πα α αν ε ε ξη ρευνησας α βυσσον δε μου των

κρι μα των ου κα τε λα βες αν θρω πε ο Κυ ρι ι

ος ε φη σα ρξ εν υ πα αρ χων μη καυ χω αρ νη ση

τρι ι τον γαρ με ον πα α σα κτι σις ευ λο γει δο

ξα ζα σα εις τς αι ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α πα γο ρε ευ εις Σι μων Πε τρε ο περ πει
ση τα α α χο ος ως ει ρηται και σοι παι δι
σκη οι α θα τον προ σελ θου σα πτο η σει σε ο Κυ
ρι ι ος ε φη πι κρωσδα κρουσας ε ξεις ο μως ευ
ι ι λα τον με ον πα α σα κτι σις ευ λο γει δο
ξα ζσ σα εις τς αι ω νας

Ἡ καταβασία

Χ Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου ου
με εν τον Κυ ρι ον

Σ τη λην και κι ι ας α ντι θε ο Παι δες
θει ει ει οι πα ρε ε δει γ μα τι σαν κα τα Χρι
στς δε φρου ατ το με νο ον α νο μον συ νε δρι ον β
λευ ε ται κε να κτει ναι με λε τα τον ζω ης κρα
τς τα α πα λα μη ον πα α σα κτι σις ευ λο γει

δο ξα ζσ σα εις τσ ςσ αι ω ω ω να α α α ας

Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Βου

Αι νου μεν ευ λο γσ μεν και προ σκυ νσ ς

με ε εν το ον Κυ υ ρι ι ον

Σ^{Νη} τη λην κα α α κι ι ας α ντι θε ς Παι

δε εσ θει ει ει οι πα ρε ε ε ε ε ε δει ειγ

μα α α α α α α τι σαν κα τα Χρι στσ

δε ε ε φρου υ υ ατ το ο με ε ε νον

α α νο μον^{Ζω} συ νε ε δρι ι ον βσ λε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ευ ε ε ται^{Ζω} κε ε ε

ε ε ε να α α α α α α α α α α α α α α

α α^{Νη} κτει ναι με λε ε ε ε τα α α α χα α

α α α α α α α α α α α α α α α τον ζω

ησ κρα τσ ςσν ταα α α πα α λα α α μη^{Δι} ον

πα α α σα κτι σι ι ι ι ις ευ λο ο γει δο ξα

ζϝ ϝ σα εις τϝ ϝ ϝ ϝς αι αι ω ω ω να α
α α ασ

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Καὶ ψάλλεται ἡ

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 5)

ᾠχος Βου - θ

Τ ἡν τι μι ω τε ε ραν των Χε ρϝ βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι ι ι τω ως των Σε ρα
φιμ την α δι α φθο ρωσ Θε ον Λο γο ον τε κϝ σαν
την ον τωσ Θε ο το κονσε με γα λυ νο ο μεν
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ο λε θρι ος σπει ει ρα θε ο στυ γων
πο νη ρευ ο με των θε ο κτο ο ο νω ων συ να γω
γη ε πε στη Χρι στε σοι και ως α δι ι κον ειλ κε
τον Κτι στην των α παν των ον με γα λυ νο ο μεν
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

N ο μον α γνο ου ουν τες οι α σε βεις
φω νας Προ φη των τε με λε τω ω ων τε ες δι α κε
νης ως προ βα τον ειλ κον σε τον παν τω ων Δε σπο την
α δι κως σφα γι α σαιον με γα λυ νο ο μεν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

T οις ε θνε σιν ε εκ δο τον την ζω ην
συν τοις γραμμα τευ σιν α ναι ρει ει ει σθαι αι οι Ι ε
ρεις πα ρε σχον πλη γεν τες αυ το φθο νω ω κα κι α
τον φυ σει Ζω ο δο τηνον με γα λυ νο ο μεν

K αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι
ω νων α μην

E κυ κλω σαν κυ υ νες ω σει πολ λοι
ε κρο τη σαν Α ναξι α γο ο ο να α σην ρα πι
σμων η ρω των σε σου ου ου δε ψευ δη κα τε ε μαρ
τυ ρων και πα ντα υ πο μει νας α πα ντας ε σω ω

σας

Ἡ καταβασία

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρθ βιμ
 και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι ι ι τω ως των Σε ρα
 φιμ την α δι α φθο ρως θε ον Λο γο ον τε κϷ σαν
 την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο
 με ε εν

Ἄργη καταβασία.

Ἦχος Πα ς

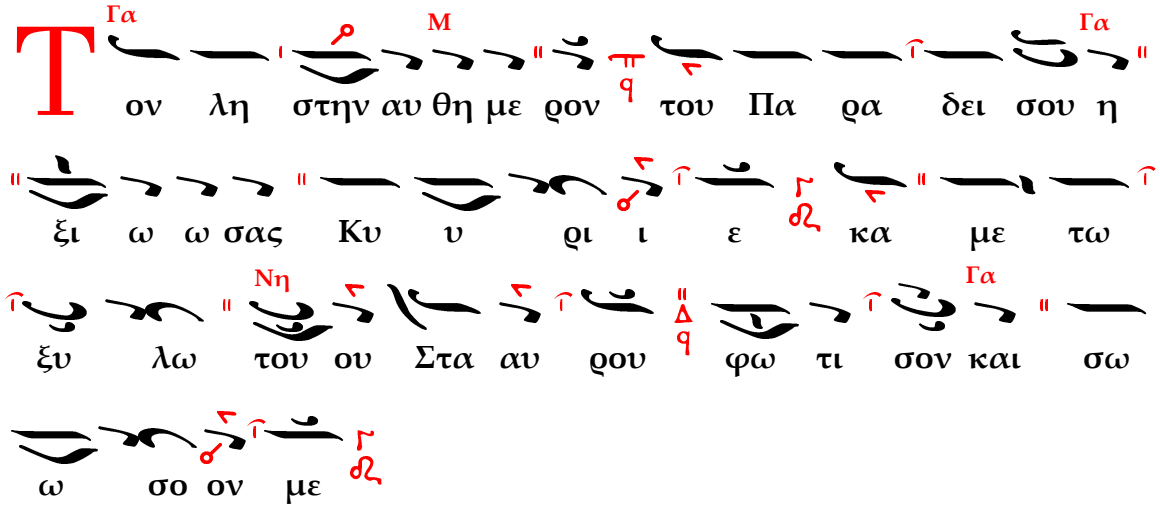
T η ην τι ι μι ω ω τε ε ε ε ε ρα αν
 τω ων Χε ρου ου ου βι μι και αι εν δο
 ξο ο τε ε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι ι
 τω ως τω ων Σε ρα α α φι μι τη ην α δι
 α α φθο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο
 γο ο ο ον τε ε κου ου ου σαν την ο ον
 τω ως Θε ε ε ο ο το ο ο κον σε με ε ε
 ε ε γα α λυ υ υ υ υ υ υ υ νο με ε

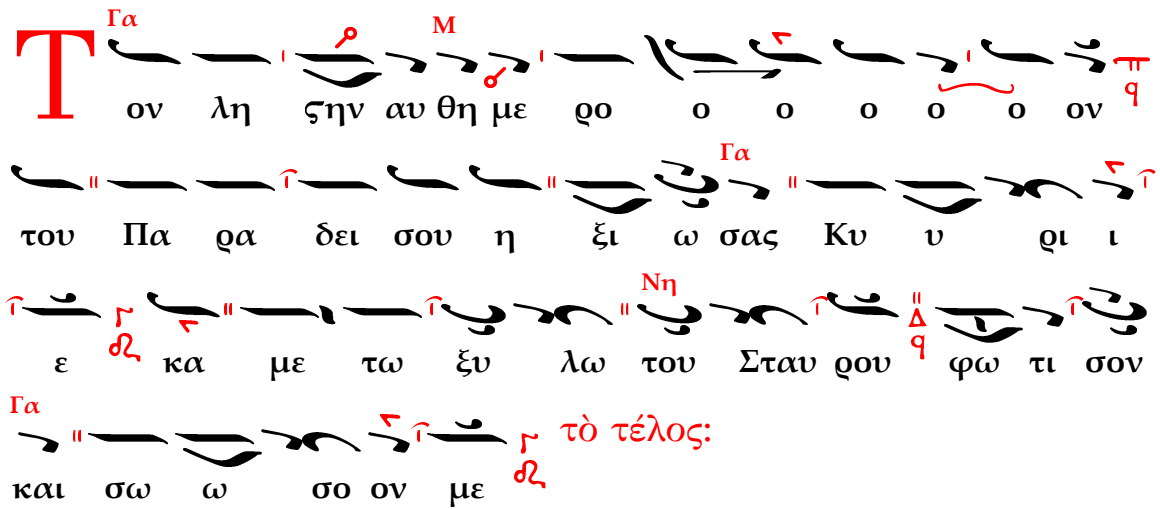
Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

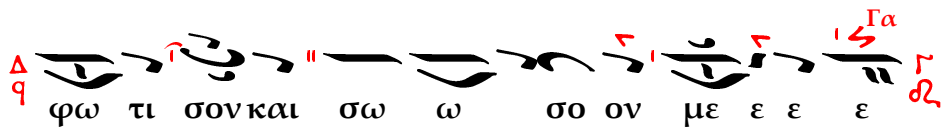
ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ
Ἐξαποστειλάριον. Αυτόμελον.

Ἦχος ἰβ' Γα ρ

τὸ ἀργὸν τοῦ Λαμπαδαρίου.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Θ'

(Ἰω. ιθ' 25-37).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· γύναι, ἴδε ὁ Υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἴδου ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια.

Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεστοι, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει· Διψῶ. Σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους καὶ ὑσώπῳ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Τετέλεστοι, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακῶς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, κάκεινος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. Ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ· «Ὅστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ». Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφή λέγει· «Ὅφονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν».

Ὁ β' χορός· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Ϛα ϛ

Π Ϛα α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω

το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ον αι νει τε τον
 Κυ υ υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α
 νων αι νει ει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι ι
 ι ι στοι οις σοι προ πει υ μνο ος τω ω Θε ε
 ω

A ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε
 λοι οι οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει
 τε α αυ τον πα α σαι αι αι δυ να α μεις
 α αυ του σοι προ πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω

Ἰακώβου Πρωτοφάλτου "Αἰνεῖτε" ἄργόν.
 Ὅταν προσκυνᾷ ὁ Ἀρχιερεὺς τὰς ἁγίας εἰκόνας.

A ι νει ει ει ει ει ει ρει ει ει ει ει ει ει
 τε ε ε ε α α αυ το ο ρο ο ο ο ο ον πα
 α αν τε ε ε ε λε ε ες οι οι οι Α α
 α α α α α γγε ε ε ε ε ε ε ε ε λοι οι οι οι
 οι οι οι α α α αυ τρ ρ ρ αι αι νει ει
 ει ει ει ρει ει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε α

Γα
 α αυ το ο ω ο ο ο ο ον πα α α σαι αι
 αι αι λαι αι αι φ Πα
 Αι δυ υ να α α α α α α μει
 ει ει ει ει ει ει εις α α α α α α α ςα
 α α α αυ τϷ Ϸ Ϸ Νη
 σοι οι οι προ ε ε ε ε
Γα
 ε παι υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ος τω ω ω ω
Δι
 ω ω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε τω ω ω Θε ω ω ςω ω ω ω ω Γα

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ') καί·

Ἴστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

ὄχι αὐτὰ ἀλλὰ τὰ ἐπόμενα σύντομα

Χ
 Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
 του Ϸ αι νει τε αυ τον Ϸ κα τα το πλη θοσ της με γα λω ω
 αυ υ νη ης αυ του Π
Γα Ϸ
 υ υ ο και αι πο νη ρα ε ποι οι η η
 η σεν Ϸ ο προ το το κοσ υι ο οσμου ου Ι ι ι
Νη
 σρα α α α η η λ ε με ε εγ κα α τε λι
 ι πε πη γη η η ην υ υ δα α τοσ ζω η ης Ϸ και

ω ω ρυ ξεν ε α αυ τω φρε ε ε ε α α αρ
 συν τε ε τριμ με ε ε ε νο ον ε με Ε
 πι ξυ υ υ λου ε στα α αυ ρω σε τον δε ε
 Βα ραβ βα αν η τη σα το ο ο και α α πε ε
 ε λυ υ υ υ σε εν ε ξε στη ο ου ρα
 νο ο ος ε ε πι του ου ου ου τω και ο η
 λι ι ος τας α κτι ι ι νας α α πε ε ε κρυ υ
 υ υ ψε ε σου δε Ι στρα η ηλ ου ουκ ε νε
 τρα α α α πης αλ λα θα να α τω με πα α ρε ε
 ε δω ω ω ω κα ας α φες α αυ τοις Πα
 τε ερ α γι ι ε ου γαρ οι δα σι ι τι ε
 ποι οι οι οι οι η η σαν
 Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
 νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και αι κι θα α
 α ρα

τὸ αὐτό.

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και αι ορ
γα α α νω

Ε κα στον με ε ε ε λος της α γι ας σου
σα αρ κος α τι μι αν δι ι η μας υ υ πε ε
ε μει ει ει ει νε ε τας α καν θας η η
η κε φα α λη η ο ψιστα εμ πτυσμα α τα αι

σι α γο ο νες τα ρα α πι ι ι σμα α α α
τα α το στο μα την ε εν ο ο ξει κε ρα σθεισανχο
λη η ην τη γε ε ευ σει ει τα α ω ω τα τας δυσ

σε βεις βλα α α σφη η μι ι ι ας
νω ω τος την φραγ γε λωω σιν και αι η χειρτο ον
κα α α λα α α α μο ον αι του ο λου

σω μα τος ε εκ τα α σεις εν τω Στα αυ ρω
τα αρ θρα α α α τουους η η η λους και η πλευ
ρα α την λο ο ο ογ χη ην ο πα θων υ υ

περ η η μων και πα θω ων ε λευθε ε ρω ω ω σα
ας η η μα ας ο συγ κα τα α βα ας η μιν
φι ι λαν θρω πι ι ι ι α και α νυ ψω ω
σας η η μας παν το δυ να με Σω τη ηρ ε
λε η σο ο ο ο ον η η μας
Χ Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλ λα λα γ μου
πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι ι
ι ο ον
Σ Γα ταυ ρω θε εν το ος σου Χρι ι στε πα α σα η η
κτι ι ι σις βλε ε ε ε που σα α ε ε ε τρε
ε ε ε με ε τα θε με λι α τη ης γης
Δ Δι ε δο νη θη η σαν φο ο ο ο βω ω του ου κρα
τους σου ου σου γα αρ υ ψω θεν τος ση με ε ρον
γε ε νος Ε βραι αι αι ων α α πω ω ω λε ε
ε ε το ο του να ου ου το ο κα τα πε ε

ε τα σμα δι ερ ρα α γη δι ι χως
 τα μνη μει ει α η νε ω ω χθη η σαν και
 νε κροι εκ των τα αφων ε ξα α νε ε ε στη η
 η η σα αν ε κα τον ταρχος ι δω ων το ο θα αυ
 μα α ε φρι ξε ε πα ρε στω σα α δε η Μη η
 η τηρ σου ε βο ο α θρη η νω δου σα α μη η η
 τρι ι ι ι κω ως πω ως μη η η θρη η
 νη η η σω και τα σπλαγχνα α α μου ου τυ
 υ υ ψω ο ρω σα σε γυ μνο ο ο ον ως κα
 τα κρι ι το ον εν ξυ υ υ λω κρε ε μα α α με
 ε ε ε νο ον ο σταν ρω θεις και τα φει εις και
 αι α να στα α ας εκ τω ων νε ε ε κρων
 Κυ υ υ υ ρι ε δο ο ο ο ο ο ξα α σοι

Ἔτερα σύντομα ὡς ψάλλονται συνήθως.

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
 του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θοσ τησ με γα λω ω

συ νησαυ τῃ

Δ ^{Γα} υ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ^{Πα} ο πρω

το τοκος υι ος μη Ισ ρα ηλ ^{Νη +} ε με ε ε γκα τε λι πε ^ν

πη γην υ δατος ζω ης ^{Γα} και ω ρυ ξεν ε αυ τω

φρε αρ συν τε τριμ με νον ^{Πα} ε με ε πι ξυ λθ

ε σταυ ρω σε ^{Πα} τον δε Βα ραβ βαν ^{Πα} η τη σα το και

α α πε λυ υ σεν ^{Πα} ε ξε ε στη ο ου ρα νος

ε πι του ου ου το ^{Πα} και ο η λι ος τας α κτι

ι νας α α πε κρυ υ ψε ^{Γα} συ δε Ισ ρα ηλ κ ε νε τρα

πης ^{Πα} αλ λα θα να τω με πα α ρε δω ^{Γα} ω κας α φες αυ

τοις Πα τερ α γι ε ^{Πα} ου γαρ οι δα σι τι ε

ποι οι η η σαν ^{Πα}

^Χ **Α**ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^{Πα} αι

νει τε αυ τον ^Χ εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα ^{Πα}

τὸ αὐτό.

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα α νω

Ε κα στον με λος της α γι ας σφ σαρ κος α

τι μι αν δι η μας υ υ πε μει ει νε τας α κανθας η κε

φα λη η η ο ψις τα εμ πτυ σμα τα αι σι

α γο νες τα ρα α πι σμα α τα το στο μα την εν ο

ξει κε ρα σθει σαν χο λην τη γε ευ σει τα ω τα τας

δυσ σε βεις βλα σφη μι ας ο νω τος την φρα

γγε λω σιν και η χειρ τον κα λα μον αι του ο λθ σω

ματος εκ τα σεις εν τω σ αυ ρω τα αρ θρα α τς η λς

και η πλευ ρα την λογ χην ο πα θων υ περ η

μων και πα θων ε λευ θε ε ρω σας η μας ο συ γκα

τα βασ η μιν φι λαν θρω πι α και α νυ ψω σας η

μας πα ντο δυ να με Σω τηρ ε λε η σον η μας

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλ λα λαγ μου

πα σαπνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ρι ι ον

Σ ταυ ρω θεν το σσ Χρι στε πα σα η κτι σις βλε ε

πσ σα α ε τρε ε με τα θε με λι α της γης δι ε

δο νη θη σαν φο ο βω τσ ε κρα τσ εσ Σου γαρ υ ψω

θε ντος ση με ρον γε νος Ε βραι αι ων α α πω λε ε

το του Να ου το κα τα πε τα σμα δι ερ ρα

γη δι χως τα μνη μει α η νε ω χθη η σαν

και νε κροι εκ των τα φων ε ξα α νε στη η σαν ε κα

τον ταρχος ι δων το θα αυ με εφ ρι ξε πα ρε στω σα

δε η Μη τηρ σσ ε βο ο ο α θρηνω δσ σαμητρι

κως πω ω ως μη θρη νη σω και τα σπλα

γχνα μσ τυ υ ψω ο ρω σα σε γυ μνονως κα τα

κρι τον τω ξυ υ λω κρε μα με ε νον ο σταυ ρω θει

εις και τα φεις και α να στας εκ των νε κρων Κυ υ ρι

ε δο ο ξα α σοι

Ἦχος ΠαϞ

Δ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ε ξε δυ σα αν με τα α ι ι ι μα α α
τι ι α α α μου και ε νε δυ σα α αν με
χλα μν υ δα α κοκ κι ι ι ι νην ε θη
η η καν ε πι ι τη ην κε φα λη η ην μου

Μ^{Δι} στε φα νον ε εξ α α κα α α αν θων και ε
πι την δε ξι α αν μου ου χει ει ει ρα ε ε
δω ω καν κα α λα α α α μον ι να συν τρι
ι ι ψω ω α α αυ τους ω ως σκε ευ η κε ε
ρα με ε ε ε ως

Ἔτερον, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ΠαϞ

Ε^{Κε} ξε δυ σα α α αν με τα ι μα α α
α τι ι α α α μϞ και ε νε δυ υ υ σα

α αν με ε ^{Πα} χλα μν υ υ υ δα α κο οοκ κι

ι ι ι ι ι ι νην ^{Κε} ε ε ε θη η η η

καν ^ε ε πι ι την ^ε κε φα α λη η η η ην μδ δ

δ δ δ ^ε στε ε φα νο ο ον εξ α κα αν

θω ω ω ω ων ^ε και ε πι ι την δε ξι ι

α α α αν μδ δ δ χει ει ει ρα α ^Μ ε

ε δω κα αν ^{Δι} κα α α α λα α μον ^{Πα} ι να

συν ^{Νη} τρι ι ι ψω αυ τδ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ

δ δς ^{Πα} ω ω ως σκε ευ η κε ε ρα με ε ε ε ως

Κ ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει ^Δ και εις

τδ δ δς αι αι ω ω ω νας ^Δ των αι ω ω ω

νων α α α μην ^ε

Τ ^{Κε} ον νω τον μου ε ε δω κα ^Μ α εις ^{Δι} μα α

στι ^ε ι γω ω ω ω σιν ^{Πα} το δε προ ο ο σω ω πο

ο ον μου ^{Νη} ουκ α πε στρα α α φη ^{Πα} α πο αι σχυ

νη ης εμ πτυ σμα α α τω ων βη μα τι
Πι λα του ου ου πα α ρε ε ε στην και Σταυ ρον
υ πε ε ε ε μει ει ει ει να δι α την του ου
κο ο σμου σω ω τη ρι ι ι ι ι α α αν

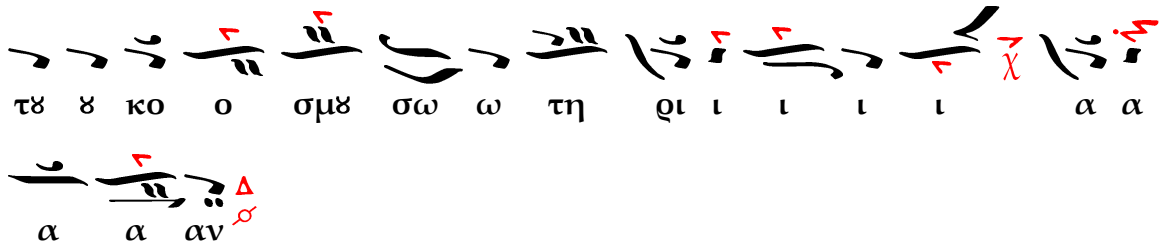
Ἐτέρα θέσις:
ουκ α πε στρα φη η α α πο ε εμ πτυ

σμα α α των

Ἔτερον, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

Τον νω ω το ο ον μ ς ε ε δω ω ω
κα α α α εις μα α στι ι γω ω ω σι ι
ι ι ιν το δε προ σω πο ο ον μ ς κ α
α πε ε στρα α φη α πο αι σχυ υ υ νης εμ πτυ
σμα α α τω ων βη η μα α α τι Πι ι
λα α α τ ς ς πα ρε ε ε ε στη η η ην
και αι αι στα α α αυ ρο ον υ πε μει να α α α
χα α α α α α α α α α α α α δι α την

Ἔτονίσθη ιζ' Ἀπρ. , βθ' , ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη λα' Μαρτ. , βιη' , ΙΑ.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ι'

(Μαρκ. ιε' 43-47).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον καὶ ἤτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλα ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσή ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

Ὁ ἀ' χορός· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολούθως.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἵμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ

μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν

σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Καὶ εὐθύς·

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΙΑ΄

(Ἰω. ιθ' 38-42).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτησε τὸν Πιλᾶτον Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὢν μαθητῆς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλᾶτος. Ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς λίτρας ἑκατόν. Ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδησαν αὐτὸ ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη· ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν Παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Ὁ ἀ΄ χορὸς· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Καὶ ἄρχεται ὁ β΄ χορὸς τῶν ἀποστίχων.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Π ^{Πα} α σα η κτι σις ηλλοι ου το φο βω θε ω ρου
σα α σε εν Σταυ ρω κρε μα α με ε νον Χρι ι στε ο
^{Δι} η λι ο ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ζε ε ε το ο
^{Πα} και γης τα θε με ε λι ι α συ νε ε τα ρα α
α ατ τε ε ε ε το τα παν τα συ νε πα α σχοντω
τα πα αν τα κτι ι ι σα α α αν τι ο
ε κου σι ως δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας
Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος Δι.

Δι ε με ρι σα ντο τα ι μα τι α μου ε αυ
τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε βα
α α λον κλη η ρον

Α α ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μος
ι να τι με λε τα α α α κε ε ε ε να ι
να τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να
τω κα τε δι ι ι κα σε με γα α α θα α
αυ μα α ο τι ο κτι στης του κοσμου εις χει ρας α
νομων πα α ρα δι ι ι ι δο ο ο ο ται και
ε πι ξυ λου α νυ ψου ου ται αι ο φι λα α αν
θρω ω ω πος ι να τους εν α δη δε σμω τας ε
λευ θε ρω ω ση κρα α α α ζο ο ο ον τας μα
κρο θυ με Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α
σοι

Ε δω καν εις το βρω μα μϑ χο λην και εις την

δι ψανμ ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο ξος

Σ η με ρον σε θε ω ρου σα η α με ε εμ

πτο ο ος Παρ θε ε νος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α

ναρ τω ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε

νη η μη η η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρωτο

την καρ δι ι ι α αν πι ι ι κρωσ και στε

να ζουσα ο δυ νη η ρωσ εκ βα α θους ψυ υ υ

υ χης πα ρει ας συν θρι ξι κατα α ξαι αι αι νου

σα α α α κα τε ε τρου υ υ χε ε ε ε το

δι ο και το ο στη θος τυ υ πτου ου ου σα α

νε κρα α γε γο ε ε ρω ω ως οι μοι θει ο ο

ον τε ε εκνον οι οι μοι το φω ω ω ως του ου

ου κο ο ο σμου ου τι ε δυς εξ ο φθα αλ μω

ω ων μου ο α μνο ο ος του Θε ε ου ου ου

ο ο θεν αι στρα τι αι των α σω ω μα α α των
τρο μω συ νει χο ον το λε ε ε ε γου ου ου ου
σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ι ε δο ο
ο ξα α α σοι

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων
ειρ γα σα το σω τη ρι αν εν με σω τη ης γης

Επι ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε νον Χρι ι
στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α
σπο ο ρω ω ως τε κου ου σα ε βο ο ο
α α πι ι ι κρωσ Γι ε ε ε μου που το
καλ λος ε δυ τη ης μορ φη η η ης σου ου
φε ρω κα θο ραν σε α δι ι ι ι κωσ σταυ ρου ου ου
με ε ε ε νον σπευ στον αν α να α α α στη η η η
θι ο πως ι δω κα α γω σου την εκ νε κρων
τρι η με ε ρον ε ε ξα να α α στα α α α

σιν ^Δ

Ἦχος πλὴν Νη

Δ ^{Νη} ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω ^β και α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν

Κ ^{Νη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^ν α να βαι

νον τος σου ε εν τω ^{Δι} Στα αυ ρω ^Δ φο βος και τρο ο ο

μο ος ^{Νη} ε ε ε πε ε πε σε τη η η

κτι ι ι ι σει ^ν και την γην ^ν μεν ε ε κω

λυ υ ες ^β κα τα πι ει ει ν του ος σταυ ρου ου ουν ^{Δι}

τα α α ας ^{Νη} σε ^Δ τω δε α α δη ε ε πε τρε ε

πες ^β α να α πε εμ πειν τους δε ε ε σμι

ι ι ι ος ^ν εις α να γεν νη η σιν βρο ο των ^Δ κρι

τα ζω ων των και νε ε κρων ^Δ ζω ην η ηλθες

πα ρα α σχει εν και αι ου θα α α να α α ^{Δι}

α τον ^{Νη} φι λα α αν θρω πε δο ο ο ο ξα α α α ^Δ

σοι ^v _{δλ}

K^{Nη} αι νυ υ υ υ υν και α α ει ^Δ _{δλ} και εις τες
αι αι ω ω ω νας ^β _{γλ} των αι ω ω ω ω νω ων α α

α μην ^v _{δλ}

H^{Nη} δη βα πτε ε ται ^β _{γλ} κα α α λα μο ος α α πο
^{Δι} _{δλ} φα α α σε ε ε ε ως ^{Nη} _{δλ} πα α α ρα α κρι
των α α α δι ι ι ι κων ^v _{δλ} και Ι η σους
δι ι κα ζε ε ται ^β _{γλ} και κα τα κρι ι νε
ται ^Δ _{δλ} Στα αυ ρω και πα α σχει η η κτι ι ι σις ^β _{γλ}
εν Σταυ ρω ω κα θο ο ρω σα τον Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ον ^v _{δλ} αλλ ο φυ υ σει ει σω μα α
το ος δι ε ε με ε πα α α σχων ^{Nη} _{δλ} α γα
θε ε Κυ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α σοι οι οι οι
οι οι οι ^v _{δλ}

Ὁ ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς· Πρόσχωμεν.

Ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΙΒ΄

(Ματθ. κζ' 62-66).

Τῇ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ ἄρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ, ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. Ἔφη αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· ἔχετε κουστωδία· ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφάλισαν τὸν τάφον σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

Ὁ ἀ' χορός·

Ἦχος πλ' Νη

 ο ξα α σοι ^{ν'} Κυ υ ρι ι ι ι ι ε ²²

 δο ξα α α σοι οι οι οι ^{ν'}

Ἦχος ζ' Δι

 ο ξα α σοι ²² Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

 ι ε ε ε ε ε ²² δο ο ο ο ο ο ο ξα α

 σοι οι οι οι ²²

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 134' 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Δι.

Ε ξη γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας
του νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω
προ ση λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α
θα να σι αν ε πη γα σας αν θρω ω ω ποις Σω
τηρ ημων δο ξα σοι (τρὶς)

Τὸ τέλος: Σω τηρ ημων δο ξα σοι οι οι

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε ἐλέησον (τρὶς), εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἄπαξ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς· · Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μαστίγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *